

sobre la herba 'l posa
entre mates d'iris blau
y margaridoyes.
L'Infantó somriu,
la Mareta plora.
Gira al Fill dels seus amors
sos ulls de coloma
cada volta que s'ajup
a la rentadora.
Lo veu en somni suau
com dorm y reposa
al peu d'un arbre d'encens
que li fa bona ombra.
De genolls un Serafi
sos cabells esflora:
voldria besar son front,
voldria y no gosa,
veyent que en son jaç florit
l'amor lo deixonda,
fentli extendre sos bracets
a l'aire del Gòlgota.
Al pèndrel Ella en los seus
de Mare amorosa,
la creu estampada ha vist
en son llit de molsa,
com firma que'l Déu infant
en la terra posa.
L'Infantó somriu,
la Mareta plora.

J. VERDAGUER, PRF.

Lo dijous vinent, dia 13, a las nou de la nit,
l'Orfeó Català donarà, en lo mateix Teatre de
Novetats, un concert extraordinari en honor de
l'Orquesta Lamoureux.

PREUS

Palcos platea y primer pis (sense entradas)	Ptas. 25
Butacas platea y primer pis, 1.ª fila	
(ab entrada)	» 5
Butacas primer pis, 2.ª y 3.ª filas	
(ab entrada)	» 4
Circulars platea (ab entrada)	» 3
Cadiras de primer pis y assientos	
galeria	» 2'50
Entrada general.	» 1

L'impost del timbre, a càrrech del públich.

En lo local de l'Orfeó se despatxaran localitats en con-
dicions especials pera'ls senyors Socis, fins lo dimecres dia
12, a las 7 del vespre.

Tip. L'AVENÇ

Orfeó Català

TEATRE DE NOVETATS

CONCERT

en obsequi als SOCIS PROTECTORS

per las tres seccions de senyoretas, homes y noys

DIRIGITS PER

En Lluís Millet

AB LA COOPERACIÓ DEL SUB-DIRECTOR

EN JOSEPH M.ª COMELLA

LA PROFESSORA DE CANT

NA EMERENCIANA WEHRLE

Y LO PROFESSOR DE SOLFEIG

EN JOAN SALVAT

Lo concert comensarà a dos quarts d'onze del mati

Quedan reservats tots los palcos y la primera y segona
filas de butacas del primer pis

Barcelona, 9 de Mars de 1902

PRIMERA PART

Lo Cant de la Senyera Millet

Per las tres seccions

Los Xiquets de Valls Clavé

Per la secció d'homes

La non-non dels papellons F. Pujol

Estreno. — Per la secció d'homes

Romanç de Don Joan y Don Ramon.

(Compost sobre dos melodias populars mallorquinas.) Pedrell

Primera audició. — Chor mixte a 5 veus

No't deixo, Jesús (Ich lasse dich nicht). Motet J. S. Bach

Primera audició. — A dos chors mixtes

SEGONA PART

Las Campanas de Nadal Comes

Per las tres seccions

Entre flors Nicolau

Estreno. — Chor a 4 veus per la secció d'homes

La Mare de Déu Nicolau

Per las tres seccions

Las balladas de Lormont. C. Franck

Per la secció de senyoretas (1)

La Gata y en Belitre (Cançó popular.) F. Pujol

Estreno. — Chor mixte a 4 veus

La Batalla de Marignan Jannequin

Per las tres seccions

(1) Acompanyada al piano pel professor en Joan Salvat.
— Lo piano ha sigut cedit per la casa Vda. Estela.

LA NON-NON DELS PAPELLONS

Dormiu, dormiu, papellons d'or:

ja s'ha adormit l'última flor
sobre son llit de molsa.

Papellons d'or, dormiu, dormiu:
las nits són curtes a l'estiu
y la dormida és dolça.

Dormiu en pau; passeu la nit
damunt d'un calzer recullit

hont una flor somnia
en las caricias y 'ls petons,
en lo bronzit dels papellons
que l'han besada al dia.

Dormiu pensant que al pích del sol
igual que avuy pendreu lo vol
que tantas flors anyoran;
dormiu pensant que no hi ha hivern,
que 'l cel és blau, l'estiu etern...
y que las flors no moren!

APELES MESTRES

DON JOAN Y DON RAMON

(Romanç popular mallorquí)

Don Joan y don Ramon
venien de la caçada;
don Joan cau del cavall,
y don Ramon hi colcava.
Sa mare, qui'l veu venir
per un camp que verdetjava,
cohint violes y flors
per curar les seues nafres:

— ¿D'hont veniu, mon fiy Ramon,
d'hont veniu, colors mudades?
— Ma mare, saynat me som,
la saynia m'han errada.
— ¡Oh malhaja tal barber
qui tal saynia eus ha dada!
— Ma' mare, nò flastomeu,
que és la darrera vegada.
— Entre jo y el meu cavall
portam vint y nou llançades:
el cavall ne porta nou
y jo totas las que faltan.
Mon cavall morirà a nit,
y jo a la dematinada;
el cavall l'enterrareu
al millor lloch de l'estable;
y m'enterrareu a mi
en el vas de Santa Eularia,
y demunt hey posareu
una espasa entravessada;
y tothom qui passará
dirà: « Ay la pobre mare!
Tots dos fiyets que ha tengut
se són morts a la caçada! »

ENTRE FLORS

Encara és petit, petit
l'Infant de la Gloria,
petit com un lliri blanc,
bell com una rosa.
La Verge sembla'l roser
quan al braç lo porta,
quan lo porta vora'l riu
a esbandir la roba.
Per esbandirla millor

HOMENATGE

al gran poeta

Mossèn JACINTO VERDAGUER

ORFEÓ CATALÀ

TEATRE DE NOVETATS

CONCERT

en obsequi als SOCIS PROTECTORS

per las tres seccions de senyoretas, homes y noys

DIRIGITS PER

En LLUÍS MILLET

AB LA COOPERACIÓ DEL SUB-DIRECTOR

En JOSEPH M.ª COMELLA

LA PROFESSORA DE CANT

Na EMERENCIANA WEHRLE

Y LO PROFESSOR DE SOLFEIG

En JOAN SALVAT

LO CONCERT COMENÇARÀ A DOS QUARTS D'ONZE DEL MATÍ

Quedan reservats tots los palcos y la tercera fila de butacas del primer pis

Barcelona, 13 de Juliol de 1902

PROGRAMA

PRIMERA PART

Lo Cant de la Senyera. MILLET

Missa *Pro defunctis*. VICTORIA
A sis veus. — Primera audició

Introit. Kyries. — Gradual. — Ofertori. — Sanctus.
Benedictus. — Agnus Dei. — Comunió. — Libera me
Domine

SEGONA PART

L'Emigrant VIVES
Per la secció d'homes

Entre flors NICOLAU
Per la secció d'homes

Divendres Sant NICOLAU
Primera audició. — Chor mixte a catorze veus

La mort de l'Escolà. NICOLAU
Chor mixte

NOTA. — La Junta de l'Orfeó Català recorda als senyors concurrents que'l reglament de policia d'espectacles no consent cap alteració del programa sense permis de l'autoritat, y, per lo tant, els prega que s'abstingan de demanar ni entonar cap composició fóra de las anunciadas, pera evitarli responsabilitats.

Amich Millet:

Fa un any, quan l'estreno de *La Mare de Déu*, me demanàreu quatre ratllas pera il·lustrar vostres programars. Ara que's tracta d'una obra un xich complexa, soch jo qui vos prego de transmetre al públich mos propòsits a l'escriure lo *Divendres Sant*.

Una de las notas més característiques de Catalunya és la diada que comença al mig-dia del Dijous-Sant y fineix al mig-dia també del següent divendres; diada mística en que tot s'atura pera somniar; la vida material calla pera que l'esperit percibeixi millor l'eco de lo Etern. L'iglesia obre sas portas de bat a bat, y sos cants severs y sa flayre d'incens y son baf de cera invadeixen el carrer; los perfums de romaní y de farigola y lo ressó dels cants populars penetran en l'iglesia: tot se fon, formant una boira intensa que penetra en lo més íntim nostre; hi desperta tristors passadas y alegrias que no tornaràn; embauma feridas encara obertas y enlaira nostra ànima atribulada fins a esperar en lo de més enllà; esperança prenyada de llàgrimas, hermosament cantada per nostre insuperable poeta Verdaguer en aquells cinch versos de *Flors de Mira-Cruç*.

Aquestas impressions són las que he intentat traduhir en mon *Divendres Sant*. No he pres com temas, ni lo cant popular de la Passió, ni lo cant-plà en tota sa austeritat, a fi de no objectivar massa lo quadret musical. He preferit que'ls dos temas, litúrgich y popular, bo y tenint lo caràcter corresponent, fossin originals. Aixís, quan al final se fonen formant un tema únich, cap recort material pot atenuar lo subjectivisme poètic que m'he proposat expressar.

Me sembla que la divisió de la massa coral en quatre chors, lo primer (sopranos y contralts) simbolisant la poesia de nostre poble, y lo segon (solistas), tercer y quart representant l'element religiós, ha de resultar en pro de la claretat que tota obra d'art, per complexa que sia, deu haver de tenir.

Y veus-ho aquí.

Sempre vostre,

A. NICOLAU

DIVENDRES SANT

Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? responde mihi. y Quia eduxi te de terra Ægypti: parasti crucem Salvatori tuo.

Agios o Theos. Sanctus Deus.
Agios ischyros. Sanctus fortis.
Agios athánatos eleison imas.
Sanctus immortalis, miserere nobis.

Lo bon Jesuset
se'n puja a la vinya :
donchs, què'n portarà?
donchs, què'n portaria?
Ne porta un rahim
que sua sanch viva.

Ego dedi tibi sceptrum regale: et tu dedisti cápiti meo spineam coronam.

Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? responde mihi.

Agios o Theos. Sanctus Deus.
Agios ischyros. Sanctus fortis.
Agios athánatos eleison imas.
Sanctus immortalis, miserere nobis.

Lo bon Jesuset
va a la coromina :
donchs, què hi cullirà?
donchs, què hi culliria?
Hi seguen lo blat :
ne cull una espiga.

Crucem tuam adoramus, Dómine: et sanctam resurrecciónem tuam laudamus, et glorificamus: ecce enim propter lignum venit gaudium in universo mundo.

Deus misereatur nostri, et benedicat nobis: illúminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Prop de Nazareth
lo troba Maria:
— Què'm portau, Amor,
Fillet de ma vida?
— Mon amor no té
penyora més fina:
vos porto'l pa y vi
de l'Eucaristia.

J. VERDAGUER, PBRE.
(Rahims y espigas)

Al cel alça'l cor
tu que al cel camines
plorant de dolor,
que allí't riu la flor
d'aqueixes espines.

J. VERDAGUER, PBRE.
(Flors de Mira-Cruz)

Traducció del text llatí

Què t'he fet, oh poble meu? En què t'he contristat? Respon-me.
y Per haver-te jo tret de la terra d'Egipte, has aixecat una creu a ton Salvador.

Agios o Theos.

Sant Déu.

Agios ischyros.

Sant fort.

Agios athánatos eleison imas.

Sant immortal, tingau pietat.

Jo't doni'l sceptre de rey, y tu'm posares al cap una corona d'espines.

Què t'he fet, oh poble meu? En què t'he contristat? Respon-me.

Agios o Theos.

Sant Déu.

Agios ischyros.

Sant fort.

Agios athánatos eleison imas.

Sant immortal, tingau pietat.

La vostra creu adorem, oh Senyor!, y alabem y glorifiquem la vostra resurrecció santa, perquè d'aquest arbre és pervinguda a tot el món l'alegria.

Déu tingui pietat de nosaltres y ens beneeixi; que'ns il·lumini ab la llum de sa faç y tingui pietat de nosaltres.

ENTRE FLORS

Encara és petit, petit
l'infant de la Glòria,
petit com un lliri blanc,
bell com una rosa.
La Verge sembla'l roser
quan al braç lo porta,
quan lo porta vora'l riu
a esbandir la roba.
Per esbandir-la millor
sobre l'herba'l posa,
entre mates d'iris blau
y margaridoies...
L'infantó somriu,
la Mareta plora.
Gira al Fill dels seus amors
sos ulls de coloma,
cada volta que s'ajup
a la rentadora.
Lo veu en somni suau
com dorm y reposa
al peu d'un arbre d'encens
que li fa bona ombra.
De genolls un Serafi
sos cabells esflora;
voldria besar son front,
voldria y no gosa,
veient que en son jaç florit
l'amor lo deixonda,
fent-li estendre sos bracets
a l'aire del Gòlgota.
Al pendre-l Ella en los seus
de Mare amorosa,
la creu estampada ha vist
en son llit de molça
com firma que'l Déu infant
en la terra posa.
L'Infantó somriu,
la Mareta plora.

J. VERDAGUER, PBRE.

L'EMIGRANT

Dolça Catalunya,
pàtria del meu cor,
quan de tu s'allunya
d'anyorança's mor.

Hermosa vall, breçol de ma infantesa,
blanch Pirineu,
màrgens y rius, ermita al cel sospesa,
per sempre adéu!
Arpes del bosch, pinçans y caderneres,
cantau, cantau!
Jo t'ich plorant a boscos y riberes:
« Adéu-siau! »

Hont trobaré tos sanitosos climes,
ton cel daurat?
Mes ay, mes ay!... Hont trobaré tes cimes,
bell Montserrat?
Enlloch veuré, ciutat de Barcelona,
ta hermosa Séu,
ni eixos turons, joyells de la corona
que't posà Déu.

Adéu, germans; adéu-siau, mon pare!
No'us veuré més!
Oh si al fossar hont jau ma dolça mare
jo 'l llit tingués!
Oh mariners... lo vent que me'n desterra
que'm fa sofrir!
Estich malalt! Mes, ay!... tornau-me a terra,
que hi vull morir.

J. VERDAGUER, PBRÉ.

LA MORT DE L'ESCOLÀ

A Montserrat tot plora,
tot plora d'ahí ençà,
que allí a l'Escolania
s'es mort un escolà.
L'Escolania, oh Verge!,
n'és vostre colomà.
A aquell que ahí us cantava
qui avuy no'l plorà?
Dins una blanca caixa
; mirau què hermós està!
N'apar un líliri d'aigua
que acaben de trencà.
Té'l violi a l'esquerra,
que solia tocà,
lo violi a l'esquerra,
l'arquet a l'altre mà.
Sos companys de celda
lo duen a enterrà.
Lo cant de les absoltes
lo vénen d'assajar;
lo primer vers que canten
del cel sembla vessar,
com un present que'ls àngels
envien al germà.
Al segon vers que canten
se posen a plorar.
Oh Verge de clemencia,
volgueu-lo perdonar!
Oh dolça Verge pia,
al cel deixeu-lo entrar,
a aquell que ací en la terra
sempre vos va adorar!
Los monjos també ploren:
sols canta un ermità,
sentint cantar los àngels
y ab ells lo nou germà,
aucell que obre les ales
y cap al cel se'n va.
Mentre ell canta pels aires,
son violi tocà.
y dins lo cel entrà.

J. VERDAGUER, PBRE.

FESTA MAJOR

d'
Frenys de **Mar**

❖ **Gran Concert** ❖

per 1^a

ORFEÒ CATALÀ

Organisat pel CENTRE CATALANISTA

y dirigit per

❖ **En LLUIS MILLET** ❖

ab la cooperació del sub-director

En Joseph M.ª Comella

la profesora de cant

Na Emerenciana Wehrle

y lo profesor de solfeig

En Joan Salvat

Comensará à las quatre de la tarde

12 de Juliol de 1903

—✻ PROGRAMA ✻—

Primera Part

Per las tres seccions

Lo cant de la senyera.	Millet
Lo Rossinyol, cansó popular . . .	Mas y Serracant
La Gata y en Balitre, id.	Pujol
Las Campanas de Nadal.	Comes
La mort del Escolà.	Nicolau
Ancellada.	Jannequin

Segona Part

Per la secció d' homes

Los Pescadors.	Clavé
L' Emigrant.	Vives
Cansó de noys.	Grieg

Per las tres seccions

¡Oh! quin bon eco.	R. de Lussus
La Mare de Deu.	Nicolau
La Bandera Catalana.	Garcia Robles

Nota. No 's suspendrà el concert per causa del temps.

Orfeó Català

TEATRE NOVETATS

Concert Extraordinari

(PRIMER D'ABONAMENT)

per las tres seccions de senyoretas, homes y noys

DIRIGITS PER

En LLUÍS MILLET

AB LA COOPERACIÓ DEL SUB-DIRECTOR

En JOSEPH M.ª COMELLA

LA PROFESSORA DE CANT

Na EMERENCIANA WEHRLE

Y'LS PROFESSORS

En JOAN SALVAT

y

En FRANCESCH PUJOL

Lo Concert comensarà a un quart de deu de la nit

Barcelona, 24 Maig de 1905

PROGRAMA

PRIMERA PART

PER LAS TRES SECCIONS

Lo Cant de la Senyera. . . . Millet

PER LA SECCIÓ D'HOMES

Las Flors de Maig Clavé

Negra sombra Montes

(Balada gallega)

Cansó de noys Grieg

PER LAS TRES SECCIONS

Montanyas regaladas Sancho Marraco

(Cansó popular)

Nit d'Abril Gibert

(Primera audició)

La Mort del Escolà Nicolau

SEGONA PART

PER LAS TRES SECCIONS

Stabat Mater Palestrina

(A 8 veus, en dos chors)

Vina, Jesús, vina (*Komm, Jesu, Komm*) J. S. Bach

(Primera audició)

(Motet a 8 veus, en dos chors)

TERCERA PART

PER LA SECCIÓ DE SENYORETAS

Teresa. . . . Nicolau

PER LAS TRES SECCIONS

Captant Nicolau

Los Segadors. . . . Millet

NIT D'ABRIL

(Del «Triptic de l'any»)

Nit d'Abril de lluna plena,
nit lluminosa y serena,
alegra com mig-diada
temperada...
Oh! L'alegria d'una nit serena!

La cançó neix tota sola
y se'n vola
cap al cel y a les estrelles...
La cançó neix a breus tirs,
a sospirs,
y se'n vola tota sola

cap al cel
ab anhel.
¿Qui dirà lo que es el cel
d'una nit d'Abril serena?
Es un vel
que llumena.
Un vel blau tot penetrat
d'una immensa suavitat.

Oh celistia de l'Abril,
¡que serena m'has entrat
an el sentit obert de bat a bat!

JOAN MARAGALL

«STABAT MATER» DE PALESTRINA

Era l'any 1899 que l'ORFEO CATALÀ executà per primera vegada l'obra excelsa de Palestrina, y d'allavors ensà ja no havia figurat més en els nostres programes. Portats pel desitj de fer conèixer noves obras, hem estat injustos privant al públich d'assaborir una y altra volta las celestials bellesas del *Stabat Mater*, privantlo de familiarisarshi intimament, tal com s'ha familiarisat ja ab el *Credo* de la «Missa del Papa Marcel».

Si de las obras de Palestrina tingués de fersen una selecció, sens dubte que al *Stabat Mater* li correspondria un dels llocs més preeminents. El dolor sobrehumà de la poesia d'en Jacopone da Todi († 1306), aquella suprema invocació del final,

Feu que quan se morí'l cos
logri l'ànima meua
del Paradis la gloria,

no poden expressarse ab accents més justos, més sincerament brollats de l'ànima, que ls accents ab que ho expressa'l seràfich músich, el fervent amich de Sant Felip Neri.

Sabat es per tothom que Wagner, quant volgué crear son *Paraisal*, cercà en Palestrina la font d'inspiració, y molt especialment en el *Stabat Mater*, ab el qual, pera compenetrarhi més intimament, pera assimilarshen el sentiment místich, emprengué l'atrevida

tasca d'afegirhi quatre veus més, un nou chor que s'enlassés estretament ab els dos en que Palestrina va disposar la seva obra.

L'elogi d'aquesta, donchs, no està per fer, ja que'l mateix Wagner, en sa carta a n'en Frederich Villot, el feu complet al dir: «¿Qui, després d'haver escoltat el *Stabat Mater* de Palestrina, podria considerar la música italiana com a filla lleghitima de tant admirable mare?»

STABAT MATER

*Stabat Mater dolorosa
Juxta Crucem lacrimosa,
Dum pendebat Filius.*

*Cujus animam gementem,
Contristatam et dolentem
Pertransiit gladius.*

*O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta
Mater Unigeniti.*

*Quæ morebat et dolebat
Pia Mater cum videbat
Nati pœnas inclyti.*

*Quis est homo qui non fletet
Christi Mater si videret
In tanto supplicio?*

*Quis non posset contristari
Piam Matrem contemplari
Dolentem cum Filio?*

*Pro peccatis suæ gentis
Vidit Jesum in tormentis,
Et flagellis subditum.*

*Vidit suum dulcem Natum
Moriendo desolatum,
Dum emisit spiritum.*

*Eia, Mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam.*

*Fac ut ardeat cor meum
In amando Cristum Deum,
Ut sibi placeam.*

*Sancta Mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.*

*Tui nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Pœnas mecum divide.*

Estava la Mare adolorida
plorant al peu de la Creu
de la que'l Fill penjava.

Ab l'ànima contristada,
gemegant, y atravessada
per una espasa.

On quan trista y afligida
la mare del Unigènit
va trobarshi!

Com mirava conturbada,
la Mare pia enguniosa
del Fill excels las penas.

Quin es l'home que no plori
vegent la Mare del Christ
en sant suplici?

Quin es el que sens tristesa
contempli la Mare pia
ab son fill atribulada?

Per els pecats del seu poble
vegé a Jesús en torment
y flagellat pels propis.

Vegé son dolcíssim Fill
agonitzant desolat
fins qu'entregà l'ànima.

Oh Mare, font d'amor,
feu que senti'l viu dolor
y ab vos plorar puga.

Feu que'l cor meu s'abrusi
en l'amor de Christo Déu,
que tant li agrada.

Santa Mare, feu també
que del Crucifix las llagas
el cor meu sagelin.

Vulgau compartir ab mi
las penas del vostre Fill,
llagat per culpa meva.

*Fac me tecum pie flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.*

*Juxta Crucem tecum stare.
Et me tibi sociare
In planctu desidero.*

*Virgo Virginum præclara,
Mihi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere.*

*Fac ut portem Christi mortem,
Passionis fac consortem,
Et plagas recolere.*

*Fac me plagis vulnerari,
Cruce hac inebriari
Et cruore Filii.*

*Flammis ne urar succensus
Per te, Virgo, sim defensus
In die judicii.*

*Fac me Cruce custodiri,
Morte Christi præmuniri,
Conferri gratia.*

*Quando corpus morietur,
Fac ut animæ donetur
Paradisi gloria.*

Feu que puga ab vos plorar
l'aflicció del Crucifix
mentres jo visca.

Al peu de la Creu, ab vos,
acompanyantvos plorant,
desitjo fer estada.

Verge entre Verges preclara,
feu indulgenta qu'ab vos
plorar jo puga.

Feu que la mort de Christo m'a-
y que la seva passió [companyi
jo comparteixi.

Feu que senti sas feridas,
qu'en amor al Fill en creu
jo m'extasii.

Y qu'en amor encès, oh Verge,
siga per vos defensat
en el final judici.

Feu que sian per mi guia y escut
del Christ la mort y Creu,
la seva gracia'm valga.

Feu que quan se mori'l cos
logri l'ànima meua
del Paradís la gloria.

TRAD. DE E. SUÑOL

VINA, JESÚS, VINA

(Komm, Jesu, komm), MOTET DE J. S. BACH

De tot lo que de l'obra del cantor de Leipzig ha quedat, són els motets las joyas més preuadas. Pot dirse que en ells se troban resums l'inspiració elevadíssima y'l profon saber del gran mestre. De formas lliures y variadas servidas per una tècnica assombrosa, es cada un dels motets un monument d'art. El que avuy anem a executar n'es una mostra esplèndida. El constitueixen quatre fragments a temps diferents, dels quals els tres primers (*Lento*, *Vivace* y *Allegretto*) s'encadenan sense interrupció, formant un cos separat de l'Aria, el darrer fragment.

En el primer (*Lento*) alternan els dos chors implorant a Jesús en una súplica ferventa, grandiosament expressada: primer, humil·liantse ab defalliment y sospirs d'esperit malalt després, rublerta de punyenta queixa per las amargors del camí de la vida més avall, fins a anar a parar al segon fragment (*Vivace*); en aquest l'imploració esdevé trisosa, l'auxili del Salvador se demana prompte, immediat, ab angioxa de multitud ansiosa; angioxa que s'asserena sobtadament al iniciarse el tercer fragment, ab l'idea de que sols en el Christ se troba la pau, la vida y l'esperansa. Aquesta idea, plena d'acarònams y manyaguerias pera l'esperit, l'expressa Bach

d'una manera maravellosa; primer, y per llarga estona, s'hi complauen las veus ab una dolcesa que encanta, fins a esclatar ab exaltació sempre creixent, reunits els dos chors y com dalintse per la nova vida. Y vel l'Aria final, el resum, la quinta essencia-d'aquella serena nostalgia de la mort de que tot el motet està impregnat; nostalgia que, com diu l'Schweitzer, se troba en moltes de las obras del gran mestre. La melodia, d'una serenitat inefable, la varietat de las cadensas y la riquesa contrapuntística de las veus, fan d'aquesta aria un coronament soperb.

Pera donar idea exacta de l'importancia d'aquest motet, no hem de fer més que traduhir lo que diu l'esmentat Schweitzer en la seva recent obra *J. S. Bach, le musicien-poète*: « Remarquem, sobre tot, els tres grans motets: « Jesu meine Freude », « Komm, Jesu, Komm » (*Vina, Jesús, vina*) y « Der Geist hilft unserer Schwachheit auf »: són l'expressió més completa del misticisme del mestre ».

VINA, JESÚS, VINA

(*Komm, Jesu, komm*), MOTET DE J. S. BACH

- (Lento). Vina, Jesús, vina;
Vina prest, Jesús, que'm canso,
Y'm sent matalt de més a més,
Y per ton cel sospiro sempre.
Que es molt amarch aquest camí.
- (Vivace). Jesús, Jesús, oh vina prompte!
(Allegretto). Que ets tu la dolsa pau,
La vida y l'esperansa.
- (Aria). Senyó, en tas mans jo m'encomano,
Al trist món jo vull dir adéu!
Si fos del just lo meu darrer sospir,
Salvat ja fóra l'esperit meu.
Oh bon Jesús, no't vull abandonar,
Que tu ets sempre de la vida camí segur.

CAPTANT

Per amor de Déu

I

L'infant Jesús demana pa
y Sant Joseph no li'n pot dà.

Lo Patriarca àgafa l'eyna
y a la ciutat va a cercar feyna;
de porta en porta va dihent:
— Daume treball, oh bona gent,
que vinch de fer un llarch viatge,
y no tinch res, ni pa ni hostatge,
per ma Esposa ¡ay! y per mon Fill,
que de la Gloria es un espill.

Uns Angelets allí a la vora
li van dient ab veu que plora:
— ¿Per què no ho diheu
que vostre Fill es Fill de Déu?

Com Sant Joseph forastereja,
y ja en son cap la neu blanqueja,
no troba un bri de feyna en lloch,
y torna a casa sense un broch.

La Verge santa, ab ull alegre,
surt y asserena son cor negre:
— Aconsoleuvos, mon Espòs, —
diuli, mostranti'l Fill hermós; —
tenim un Déu per companyia:
què pot robarnos l'alegria?
Sentiu com cantan los aucells?
Déu nos estima més que a n'ells:
no 'ns deixarà sense becada
quan als moixons l'haurà donada!—

II

L'infant Jesús demana pa
y Sant Joseph no li'n pot dà.

La Verge-Mare al braç se'l posa,
sempre serena y amorosa;
posa sos llavis en son front,
d'hon baixarà la llum al món,
y va trucant de porta en porta
per les cabanyes d'aquella horta:
— Per amor de Déu,
una almoyneta pel Fill meu!

La fruyta esbranca la perera;
ningú li diu: preneu una pera;
ningú una engruna li ofereix
del pa que deuen a Ell mateix.
Al home ingrati y a la font seca
per dar a Déu fins l'aigua'ls reca.
Si algun ne troben de més bo,
diu a Maria, Déu ni dó.

Los Angelets allí a la vora
li van dihent ab veu que plora:
— Per què no ho diheu
que vostre Fill es Fill de Déu?

Tot pidolant per les masies,
bé sent cantarne de follies,
florida almoyna que li plou:
— De pobreçalla no n'hi ha prou,
que de Judea encara'n vinga?
Cada país que'ls seus mantinga.
A fóra! A fóra! — Abaixa'ls ulls,
Ella, de llàgrimes remulls,
que ab les de Cristo se barregen

y per les galtes li parlejen:
— Per amor de Déu,
una almoyneta pel Fill meu! —

Pobra Maria! Pobra Mare!
Y no hi haurà qui vos ampare?

— Aconsoleuvos, dolça Esposa, —
diuli Joseph ab veu commosa: —
tenim un Déu per companyia:
què pot robarnos l'alegria?
Sentiu com canten els aucells?
Déu nos estima més que a n'ells:
no'ns deixarà sense becada
quan als moixons l'haurà donada. —

Pobra Maria! Pobra Mare!
Més l'ha sentida l'Etern Pare,
y altra pobreta s'en condol
que de la gran Ciutat del Sol
ve de captar més assortada.
— Sobre l'herbey taula he parada.
Preneu si us plau, — li diu, — que més
vos donaria si tingués. —
Y ab gran amor parteix ab Ella
lo bé de Déu de sa cistella.

L'infant Jesús demana pa
y Sant Joseph ja li'n pot dà.

† J. VERDAGUER, PBRE.

El segon concert d'abonament, en el qual
entre altrás obras s'executaràn las premiadas
en la «Festa de la Música» d'enguany, se cele-
brarà en aquest mateix teatre'l dilluns vinent,
dia 29, a un quart de 10 de la nit.

PREUS

Palcos pati y primer pis (sense entradas)	25 ptas.
Butacas pati y 1. ^a fila del primer pis . . .	4 »
Circulars y 2. ^a y 3. ^a filars de primer pis . . .	3 »
Cadiras de primer pis y seients fixes de segon pis	2 »
Entrada general	1 »

El timbre mòvil, a càrrech del públich. — Se des-
patxa en la comptaduria del teatre y en el local del
Orfeó Català sense augment de preus, y pera'ls socis
ab preu especial, fins al diumenge al vespre.

Orfeó Català

RECITAL

DE

CANSONS ORIGINALS

PREMIADES EN EL CONCURS DE LA

Festa de la Música Catalana
de 1906

Dilluns 23 de Juliol de 1906

A dos quarts de deu de la nit

PROGRAMA

Melodies originals catalanes . . Cumellas

- a) Trista, cantada per Na Assumpta Vilà.
- b) La lluna blanca..., cantada per En Llorens Parés.
- c) Al Cor de Jesús, cantada per Na Assumpta Vilà.
- d) Nocturn Hivernal, cantada per En Llorens Parés.

Acompanyades al piano per son autor.

De la primera jornada. Gibert

Cicle pera cant y piano, basat en una cansó popular. Lletra d'en JOSEPH PIJOAN.

- I Matinada.
- II El ram d'or. Cansó de camí.
- III Aculliment.
- IV De pas.
- V Migdia.
- VI Reposada.
- VII El fluviol. Cansó de pastors.
- VIII Demanant camí.
- IX Ballades.
- X La Vetllada.

Cantades per Na Loreto Roca y En Francesch Pujol.

Acompanyades per son autor.

LA LLUNA BLANCA...

La lluna blanca pel bosch llueix:
de cada branca lleu sò parteix
baix l'enramada...
Oh, ma estimada!
Dibuixa, neta, l'estany joliu,
la silueta del salzè ombriu,
hont el vent plora...
Volem; n'es hora!
Un aura plena d'atendrint
sembla que alena pel firmament
que d'astres vessa...
Es l'hora expressa!

PAUL VERLAINE

Traducció d'E. Guanyabéns

AL COR DE JESÚS

Quan lo sol surt a la serra
baden son calzer les flors.
Vós sou lo sol de la terra,
les floretes nostres cors.

Los aucells que entre les branques
sospiren tant dolçament,
són Angelets d'ales blanques
puntejant l'arpa d'argent.

Sol que a l'ànima extasia
no us pongau may per mon pit,
que la flor que hi badaria
seria morta a la nit.

J. VERDAGUER, PERE.

NOCTURN HIVERNAL

Aquella nit d'hivern, pausadament,
les dotze batallades
varen creuar l'espai a impuls del vent,
tristes y acompassades.

* *
Poch a poch rodolant mandrosament,
com ilusions perdudes,
les bolves de la neu naven cayent
damunt serra y planura.

Y a la veu del metall molt llunyament
els ressòs contestaven,
feblement contestaven ab l'accent,
l'accent de l'anyorança.

Y al petó de la neu, plàcidament,
la Terra s'endormia,
ab ensomnis de ditxa.
Sols jo prop de la morta, tristament,
veya caure les bolves;
sols jo, prop de la morta, indiferent,
veya passar les hores...

Aquella nit d'hivern, pausadament,
les dotze batallades,
varen creuar l'espai a impuls del vent
tristes y acompassades.

JOAN OLIVA BRIDGMAN

TRISTA

A la casa de mos pares
may més hi podré tornar:
tot en ella, quan hi entro,
darrera meu va mirant:
com cada istiu; tot espera
als pares que no entren pas.

Ja l'alber, cobert de fulles,
s'engronxa sobre'l terrat:
ja en lo porxo y les teulades
escotxegen los pardals;
ja l'abella remorosa
volta en la parra'l moscat...

A la casa de mos pares
may més hi podré tornar:
tot en ella, quan hi entro,
darrera meu va mirant:
com cada istiu, tot espera
als pares, que no entren pas.

ANGEL GUIMERÀ
* *

DE LA PRIMERA JORNADA

POEMA

I

MATINADA

Apunta'l jorn, saltant per les collades
fresseja'l bestiar:
sentiu eixa remor de les brancades?
El jorn va a començar!
Mireu l'esclat de serra llevantina:
al primer raig de sol,
mireu pels plans la boira com camina:
aviat empendrà'l vol!
Corre pel món suprema esgarrifansa
d'un vent esperitat,
s'aixeca tot del somni en que descansa:
y jo estaré parat?
El qui remou la matinal aurora
també'm desperta a mi,
veig al davant la ratlla temptadora
d'un ignorat camí!
Marxem, bastó, la veu que'ns hi convida
ressona a dintre un hom.
Si no es algú que d'allà lluny ens crida,
es un que'ns treu d'on som.

II

EL RAM D'OR

CANÇÓ DE CAMÍ

Cantant per un camí
tres minyons se n'anaven;
el pare'ls despedí
un tros enllà de casa.
— Marxeu sota'l cel blau.
Adeussiau!
El gran s'hi va quedar
al mitg de la jornada.
cullint flors per un pla.
que es lo que més li agrada.
— Marxeu, germans, si us plau.
Adeussiau! —
Marxant els altres dos
camí d'enllà, cantaven;
mitjà vol fè un repòs,
que'l seu dalit s'acaba.
— Germà, no soc prou brau.
Adeussiau! —

No hi són tornats tots tres
a casa del seu pare,
que'l més petit no hi es,
no hi es tornat encara.

— Qui sab per on s'escau.
Adeussiau! —

El pare està de mort,
pel finestró guaitava,
ja'n veu vení un ram d'or
dut per minyó que canta.

— Ja puc morir en pau.

Adeussiau!

— Oh pare, si viviu,
tindreu bona durada;
oh pare, si us moriu,
us planto en la fossana
la flor que mai no cau.

Adeussiau!

III

ACULLIMENT

Si may passeu devant de la masia
que obre'l portal a vora del camí,
entreuhi a reposar com jo aquell dia,
quan, fadigat de marxa,
vaig reposar allí.

— Si fossiu servidor per ajudar-me, —
me deia una padrina
ab un cistell al cap, —

soleta jo no puc descarregar-me:
els homes són per fóra,
no'm pot ajudar cap. —

Obro a la llum la porta esbalandrada,
y un dintre veig allí que m'enamora:
aquella quietut d'entrada neta,
de casa sols torbada
pels xiscles que fa entrant una aureneta.

Ajudo a la padrina,
que'm dóna del cistell el fruit mellor:

un raig de sol de terra l'ilumina,
daurantli l'arrugada morenor.
Beneixo la dóna y la masia,
y el bon aculliment que m'han donat,
aquell cistell de fruita
y el fruiterar que'l cria,
y reprenc el camí asserenat.

IV

DE PAS

Quan passava aprop
de la casa blanca,

gossos m'han lladrat,
 y la porta's tanca
 quan ja soc passat;
 tothom qui trobava
 no'm sab dir l'adéu,
 ni me'l contestava.
 — Gossos, no'm lladreu,
 no robo les cases,
 tampoc pel camins
 ni'l fruit de les rases.
 Robo més endins,
 ànimes tancades,
 que vull espanyar,
 fentles soleiades.
 — Casa, no vull bens
 ni res del que tanques,
 no vull lo que tens,
 sinó lo que't falta:
 aquell bon amor
 per donarho a un altre.

V

MITG-DIA

A dalt d'una collada que's veuen dues valls,
 quan toquen a mitg-dia s'atura'l caminant.
 S'asseu sobre una roca que'l servirà de plat;
 per taula, les montanyes; sostre, l'immensitat.
 Convida an els que passen: — Veniu, veniu, germans:
 d'aquest bocí que porto menjeune xics y grans! —
 Com que ningú s'atura, no's perd la voluntat;
 aucells que van per l'aire també s'han convidat.
 Repleguen les engrunes y fugen a volar;
 ell lliga les alforges y torna a caminar.

VI

REPOSADA

Deixeu que m'hi reposi una vegada
 en la font del pastor;
 de poc se n'es marxat ab la vacada,
 sento l'esquelliró.
 En eixa font, pastor, que tu has guarnida,
 reposaré un instant,
 li tornarà la força defallida
 d'un pobre caminant.
 Sobre la pica t'hi has deixat la cressa,
 li trobaràs demà;
 per refilar avui faria nosa:
 si's pert, se perdrà...

Et veig plantat a dalt una carena,
cantes perquè fa sol;
et sents de quietut l'ànima plena,
tens tot lo que ella vol.
Oh! May sabràs, pastor, la pena amarga
del nostre desitjà,
ni'l trist consol en l'esperança llarga,
d'un regne que vindrà.

VII

EL FLUVIOL

CANÇÓ DE PASTORS

Era un rey molt poderós
que'l fill únic que tenia,
quan s'estava entre'ls pastors,
com a do'ls hi prometia
d'obtenir tot lo que's vol
refilant el fluviol.
Quan el van veni a buscar
per guardà'l remat dels homes,
despedint el bestiar
y als pastors d'aquestes comes,
deya en mitg de desconsol,
refilant el fluviol:
— El meu regne es massa trist;
jo tot sol m'anyoraria
y molt més d'ençà que he vist
vostres prades d'alegria:
pujaré ab el meu estol
refilant el fluviol.—
Quan el príncep va sè allà,
mala guerra sostenia;
un si diu que va guanyar,
altre diu si perdria,
y el fadri va tornar sol
refilant el fluviol.
Mentre'l príncep va sè aquí,
no plovia ni nevava,
y l'herbey feia florir
y el remat se l'escoltava.
y l'aucell parava'l vol,
refilant el fluviol.
Quan el príncep va morir,
va deixarnos sa musica:
ella serva l'esperar
d'una vida molt més rica.
Perxó sempre surt el sol
refilant el fluviol!

VIII

DEMANANT CAMÍ

— Atravesseu el pont,
 passeu davant la font,
 y us pujarà'l camí fins a la plassa,
 la plassa d'un vehinat
 de cases escampat,
 en mitg dels esgraons de la montanya.
 Es veu sortir valent
 el cim tot resplendent,
 damunt de la rojor de les teulades,
 que a sota seu s'aclofen espantades...
 y al peu del campanar,
 pel bell mitg del fossar,
 arrenca'l caminot de les cingleres.
 Seguiu els giravolts,
 deixant els corriols
 que han fet els traginers per fer drecheres,
 y, quan sereu a dalt,
 veureu que'l caminal
 segueix atravessant les nostres prades;
 que al rastre de la gent
 el verd se va fonent
 y l'herba esgrogeint de trepitjades.
 Seguiu fins la creu
 d'un que colgat de neu
 li van trobar perdut l'altra hivernada.
 Allí hi ha'l trencador:
 si l'un s'enfila al cim,
 l'altre's llença a l'abim
 d'aquella gran buidor de comarcada.
 Encara hi ha camí
 que fa de bon seguí
 fins arribà a la font de la nevera:
 d'allí tot es incert,
 que'l camí està cobert
 pels rocs que van saltant en primavera.
 Gregueu que es fatigós
 per un extrany com vós,
 muntar el pedregam d'aquella costa;
 si'm voleu creure a mi,
 quedeus a dormi aquí,
 que'l sol va rodolant cap a la posta!

IX

BALLADES

A la plassa fan balles; — plenes de flors
 les mosses se m'acosten: — Vull ballà ab vós.
 — Minyona, vaig depressa: — soch de camí.
 — Depressa, ben depressa, — bal·leu ab mi!

Els mossos també'm deyen: — Bon foraster,
si sortiu a la dansa, — balleu primer!
— Fadrinets de montanya, — no'm puc quedar:
la meua via es llarga — de caminar.

— La vostra feina, jove, — deien els vells,
avuy es alegrarvos, — ballar ab ells.
— Jo la seva alegria — ja la tinch dins:
deixeu que me l'emporti — pels meus camins.

Una vella em convida: — Quedeus anit...
A la cambra més alta — farem el llit.
— Padrina, padrineta, — jo no tinch són:
per desvetllà'ls que dormen — corro pel món.

Desde dintre del rotllo: — Doncs, què teniu?
me deia una pubilla — de l'ullet viu.
— Tinc les mateixes ganes — que sentes tu
de donar-li la vida — quan veig algú.

Balla, balla, minyona, — balla per mi,
que jo faig per vosaltres — el meu camí!
Quan sortia del poble — anaven tocant.
Encara sento l'Angelus — de dalt estant.

X

LA VETLLADA

— Digaume, la mestressa, per qui m'haurà contós
la vostra criatura quan jo parlava ab vós?

— Us pren per 'un altre home que fou aquí una nit:
perdut entre la boira trobava'l meu marit.
Era una vetlla trista, escassejava'l pa;
com ell ens el partia, encara'n va sobrà.
Segut vora la taula, de cara a cara al foc,
el nin sobre la falda, parlava poch a poch.
Deya paraules dolces... feien de bon sentir...

— Digàumeles, mestressa, torneumeles a dir!

— Deia que la vianda, sempre que's reparteix
ab bon amor pels altres, us semblarà que creix,
y prometia dies que allargarà per tots...

— No recordeu els termes, no recordeu els mots?

— Tant sols quan se n'anava, fent un petó a l'infant,
deya que l'esperava per quan seria gran...
que feyen falta homes moguts a fi de bé...

— Digaume, la mestressa, cap on podria ser?
Donaume alguna senya, que'l vull aconsegui:
per les seves paraules també'm demana a mi.

— Dormiu aquesta vetlla, quedeuvos fins demà;
guaiteu a la finestra: veureu el fosc que fa!
Els Trillons y Cabretes encara no han sortit;
pel tom que ha dat el Carro, som lluny de mitja nit.
Mireu quina serena farà demà mati:
fins dalt a la carena us donarem camí.

JOSEPH PIJOAN.

Orfeó

Catalá

Concert dedicat als
Senyors socis i protectors

BARCELONA 15 DE FEBRER 1908.

Ferro-Quina-Bisleri

Reconstituyent poderós.

Tonich eficaz.

APERITIUM HIGIENICUM

Recomanat per tots els metjes

DIPOSIT: Baixada Sant Miquel, 1

BARCELONA

PROGRAMA

PRIMERA PART

Preludi y Fuga *en sol major* . . . J. S. Bach

Benedictus Max Reger

Variacions sobre un tema de J. S. Bach Liszt

Per l' eminent organista de la

Catedral de Dresde

EN ALFRED SITTARD

SEGONA PART

Pregaria á la Verge del Remey . . . Millet

*Secció de senyorettes. Acompanya-
ment d' orga pel Mestre Daniel*

Don Joan y Don Ramon Pedrel

Sant Ramon Morera
acompanyament d' orga pel Mtre. Daniel

Ave-verum Saint-Saëns

La Mort del Escolá Nicolau

Al-leluia : . Haëndel

acompanyament d' orga pel Mtre. Daniel

TERCERA PART

Prelud *c mi menor* J. S. Bach

Swiegesang. Rheinberger

Berceuse Saint-Saëns

Suite gothique Boëllmann

Per l' eminen t organista de la Catedral de Dresde

A LES 9 y QUART.

FÁBRICA DE
PARAIGUAS
OMBRELAS Y
VANOS

Porta Ferrissa 10. —BARCELONA

PREUS ECONOMICHS

D. Joan y D. Ramon

Don Juan y Don Ramon
venien de la caçada
Don Joan cau del cavall
y Don Ramón hi colcava
Sa mare qui 'l veu venir
per un camp que verdetjava
cohint viol's y flors
per curar las seues nafres
D'hont veniu mon fíy Ramón
d'hont veniu colors mudades?
—Ma mare saynat me som
la saynia m' han errada
—Oh! malhaja tal barber
qui tal saynia us ha dada
—Ma mare no flastomeu
qu' es la darrera vegada.
Entre jo y el meu cavall
portam vintinou llançades
el cavall ne porta nou
y jo totas las que falten
Mon cavall morirá anit
y jo á la dematinada
el cavall l' enterarreu
al millor lloch del estable
y m' enterrareu a mi
en el vas de Santa Eulalia
y damunt hey posareu
una espasa entrevessada
y tothom qui passarà dirá
—!Ay jay! la pobre mare
tots dos fiyets qu' ha tengut
se son morts á la caçada

PIANOS

ERARD

ELS MILLORS DEL MON

DOTESIO

1 y 3 PORTAL DEL ANGEL, 1 y 3

La mort del Escolá

À Montserrat tot plora
tot plora d' ahí ensá,
que allí á l' Escolanía
s'és mort un escolá.
L' Escolanía, ¡ho Vergel,
n' es vostre colomá.
A aquell que ahí us cantava
¿qui avuy no 'l plorará?
Dins una blanca caixa
¡mirau que hermós está!
N'apar un lliri d' aigua
que acaben de trencá.
Té 'l violí á l'esquerra
que solía tocá,
lo violí á l' esquerra,
l'arquet á l' altra má.
Sos companyóns de celda
Lo duen á enterrá.
Lo cant de las absoltas
lo vénen d' assajar:
lo primer vers que cantan
del cel sembla vessar;
com un present que 'ls Angels
envian al germá.
Al segon vers que cantan
se posan á plorar.
¡Oh verge de clemencia,
volgueulo perdonar!
¡Oh dolsa Verge pia,
al cel deixeulo entrar,
á aquell que assí en la terra
sempre vos vá a dorar!
Los monjos també ploran,
sols canta un ermitá,
sentint cantar los angels
y ab ells lo nou germá,
auçell qu' obra las alas
y cap al cel se' n va.
Mentre ell canta pels aires
son violí tocá
.....
y dins lo cel entrá.

Mossén Jacinto Verdaguer.

PIANOS

HARMONIUMS

ESTELA

Antiga Casa Bernareggi

Barcelona-Gran Via-Corts Catalanes, 607

Pianos rectes y de cúa en tots models y estils

Premiats en totes les Exposicions Universals desde la de Paris 1855

Gran Premi - Lieja 1905

Gran Diploma Hors-Concurs - Budapest 1907

Pastillas Nielk

eficaces contra les

ANGINES, CRUP, DIFTERIA, RONQUERA

FETOR DEL ALÉ

EXTINCIÓ DE LA VEU

Calman la irritació produhida per l' excessiu us del tabach y son indispensables pera les persones que fan sufrir á llur garganta un treball fatigós, especialment els oradors y cantants

DE VENDA EN TOTES LES FARMACIES

Dipòsit Central

J. Uriach & C. Moncada, 20-Barcelona

EL MILLOR

DEPURATIU Y REFRESCANT

de la sang es el

RIXAROP PAGLIANO

del Prof. Girolamo (de Florencia)

65 anys d' éxit creixent son sa millor recomanació

DE VENDA en farmacies y drogueries

AGENTS EN ESPANYA

J. Uriach & C. Moncada, 20-Barcelona

MOSAICHS OF ESCOET & C
Pondra Gan
pere 8

El cant á la Senyera

Al damunt dels nostres cants
aixequem una senyera
que 'ls farà més triomfants.
¡Au, companys, enarboremla
en senyal de germandat!
¡Au, germans, al vent desfemla
en senyal de llibertat!
!Que voleyí! Contemplemla
en sa dolsa magestat!
!Oh bandera catalana!
Nostre cor t' es ben fidel.
Volarás com au galana
pel damunt del nostre anhel.
Per mirarte sobirana
alsarem als ulls al cel.
I et durem arreu enlaire,
et durem i tu ' ns durás.
Voleiant al grat del aire,
el camí assenyalarás.
Dona veu al teu cantaire,
llum als ulls i forsa al bras

JOAN MARAGALL,

PERA ANUNCIS EN
AQUETS PROGRAMES
dirigirvos á
CAMIL VIVES

Diputació 385, 1. 1.ª ó bé Orfeó Catalá de 22 á 24

LES ESPECIALITATS DE

LA CASA

SANTASUSANA

CARRER DEL CARME 34.

Son reconegudes arreu

com les mellors

MAQUINES DE COSIR

MAQUINES TRICOTOSES

BICICLETES

MAQUINES PARLANTES

ACCESSORIS DE TOTES MENES

Casa de confiança

fundada 1er any 1870

SANT RAMON

La Mare de Déu—son fill n'envolecava,
i estant-lo envolcant—n' és nada una planta:
nasqué Sant Ramon,—fill de Vilafranca,
confessor de reis—de reis i de papes.
Confessava un rei—que en pecat n' estava,
El pecat és gros, Sant Ramon plorava,
«No ploreu Ramon,—que 'l pecat s' acaba.»
Ramon sen va a mar—a llogá una barca.
El barquer li diu—que n' está embargada:
no 'n pot embarcar—capelláns ni frares,
ni estudiants—de la capa llarga.
Mireu en Ramón—quina n' ha pensada:
tira 'l seu manteu—per servir de barca,
i lo gaiatet—per arbre posava
i am l' escapulari—gran vela n' alsava,
i am el sant cordó—bandera molt santa.
Montjuic el veu—vaixell assenyala,
tots els mariners—surten á muralla.
«Jesús! Que és alló?—Es galera ó barca?»
No n' és vaixell, no,—ni galera armada,
que n' és Sant Ramon—que ha fet un miracle,
Santa Caterina—toquen les campanes.

FRANCESCH LLEIXÀ

PINTOR Y DIBUIXANT

Decoració, Escenografia, Rotuls,
Cartells, fatxades, Anuncis, Retrats al
oli y llapis Pergamins, etc. etc.

MILANS, 2.

BARCELONA

COMISERIA

DE

Y CORRALONCILLO

J. CASSANY

ESPECIALIDAD

EN

COMISAS

A MEDIDA

PUERTAFERRISA 22

BARCELONA

CASA FUNDADA EN 1868

FÁBRICA D' ARTICLES DE PELL
de

Joseph Bonastre Busqué

Especialitat en sachs de ma,
cinturons per senyor y senyora,
moneders y treballs de tota mena
á elecció del client.

DESPATX

Riera alta, 26

BARCELONA

† Totes les malalties del ventrell †
SE CURAN AB

EL ESTOMAGO ARTIFICIAL

DE VENDA

en Farmacies, Droguerías, y en el Centre de Especialitats

✻ ✻ ✻ ✻ Rambla de les Flors, 4 ✻ ✻ ✻ ✻

≡ PALAU DE LA
MÚSICA CATALANA

Concert extraordinari

que l'ORFEO CATALÀ
dirigit per EN LLUIS MILLET

dedica al

Excm. Ajuntament de Barcelona

ab motiu de la entrega del premi otorgat al
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
en el Concurs d'Edificis Artístichs, de 1908.

Día 27 Juny de 1909

a dos quarts de 5 de la tarda

PROGRAMA

I PART

El cant de la Senyera	MILLET
La filadora	ALFONSO
Els estudiants de Tolosa	»
La gata i en Belitre	PUJOL
La Mare de Deu	NICOLAU
Himne	STRAUSS

II PART

SECCIÓ D'HOMES

L'emigrant	VIVES
Sant dilluns	OTTO
Negra sombra	MONTES

SECCIÓ DE NOIES

Les ballades de Lormont	C. FRANCK
-------------------------------	-----------

(Acompanyament de piano pel Mtre. Salvat.)

TOTES LES SECCIÓNS

Ave verum	SAINT-SAENS
Les campanes de Nadal	COMES
Credo de la Missa "Papa Marcel"	PALESTRINA

HIMNE

(POESIA DE FRIEDRICH RÜCKERT)

I
Jacob! Ja retorna'l fill qu'anyoraves. Oh, calma ton dol! La clemència de Déu del cel ja devalla. Oh, calma ton dol!

II
El teu cor afligit heurà un jorn gaubansa. Oh, no estigues trist! La rosada qu'ompla tos ulls ja s'estronca. Oh, calma ton dol!

III
Quan frisoja la terra al bes d'amor primavera'l reviu, canta'l rossinyol fent sonniu entre roses. Oh, calma ton dol!

IV
Mai dels estels podràs descobrir'l romjatje. Oh, deixa ton plany! L'univers resta sota'l vel del misteri. Oh, calma ton dol!

V
Si'l torrent destructor bramant, torba i aterra'l goig mundanal, tu, refugiats del Senyor en la nau, res deus temer. Oh, calma ton dol!

VI
Es molt aspre i llarc el camí de la nostra vida; no's veu el fi. Mes no pot ser tan llarc qu'un jorn no fineixi. Oh, calma ton dol!

L'EMIGRANT

Dolça Catalunya,
patria del meu cor,
quan de tu s'allunya
d'anyorança's mor.

Hermosa vall, breçol de ma infantesa,
blanch Pireneu,
màrgens y rius, ermita al cel sospesa,
per sempre adéu!
Arpes del bosch, pinçans y cadernerets,
cantau, cantau!
Jo dich plorant a boscos y riberes:
«Adéu-siau!»

Hont trobaré tos sanitosos climes,
ton cel daurat?

Mes ay, mes ay!... Hont trobare les cimes,
bell Montserrat?
Enlloch veuré, ciutat de Barcelona,
ta hermosa Séu,
ni eixos turons, joyells de la corona
que't posà Déu.

Adéu, germans; adéu-siau, mon pare!
No'us veuré més!
Oh si al fossar hont jau ma dolça mare
jo'l llit tingués!
Oh mariners... lo vent que me'n desterra
que'm fa sofrir!
Estich malalt! Mes, ay!... tornau-me a
que hi vull morir. [terra,

J. VERDAGUER, PBRE.

NEGRA SOMBRA

Cando penso que te fuches
negra sombra que m'asombras
ó pe d'os meus cabezales
tornas facendome mofa.
Cando maximo qu'és ida
no mesmo sol te m'a mostras
y eres á estrela que brila,
y eres ó vento que zón.

Si cantan, és ti que cantas;
si choran, és ti que chotas
y és ó marmurio d'o rio
y és á noite y és á aurora.
En todo estás é ti és todo,
pra min y en min mesmo moras
nin me deixarás ti nunca
sombra que sempre m'asombras.

ROSALIA CASTRO

LES CAMPANES DE NADAL

Comes va nàixer en València l'any 1568 y morí en 1643. Era deixeble del celebrat compositor, també valencià, Joan G. Pérez, y's pot dir que la seva obra és considerada més sòlida que la de tots els compositors de l'escola valenciana. La principal característica d'aquesta escola és l'ús freqüent de la polifonia a gran nombre de veus. Així, entre les nombroses obres d'aquest mestre gran part són a vuit, deu, dotze y quinze veus, sobressortint un *Miserere* a setze veus repartides en quatre chors que's col·locavan: el primer, al Altar Major al costat del Evangeli; el segon, a l'orga gran; el tercer, al Altar Major al costat de l'Epístola, y'l quart a l'orga petita.

Cal fer notar que en nostre sigle en ple romanticisme fou adoptada per Berlioz una col·locació consemblant pera les quatre orquestes de metall de son gran *Requiem*.

En *Les Campanes de Nadal* és remarcable l'ingenuïtat y frescor de ses melodies, sobre tot en les *coples*, la vida y alegria que resulta de la gran combinació polifònica en les respostes chorals ab els crits dels pastors y la maynada, y lo característich del repich de les campanes. Sobre aquesta imitació diu el Pare Joan B. Guzman, benemèrit recopilador de les obres d'en Comes, que és presa directament del repich doblat que encara està en ús avuy y's toca en diferents solemnitats en la Catedral de València.

Revista Musical Catalana

BUTLLETÍ MENSUAL DEL ORFEÓ CATALÀ

— Redacció y Administració —
Carrer Alt de Sant Pere, 13

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Barcelona.	Pels socis del ORFEÓ CATALÀ, un any,	4 ptes.
"	" no socis	5 "
Fóra.	" socis del ORFEÓ CATALÀ, "	5 "
"	" no socis	6 "
Extranger.		6 frs.

Se suscriu, además, en les principals Llibreries y Magatzems de Música

Número solt, 50 céntims

ENRICH Y C^{IA}—BARCELONA

arranca'l clau de ses mans
y dos clavellets hi encasta.
Posántloshi, d'un a un
los clavellets olorava;
olorant los clavellets,
sobre la Creu se desmaya.
Lo seu pare es fora al camp,
la seva mare es a l'aygua;

quí vindrà a darli socors
si està soleta a la cambra?
No hi està soleta, no,
que hi es l' Amor que tant ayma;
com sos claus ja son clavellets,
lo bon Jesús se'n desclava;
y, abaixantse de la Creu,
ja li'n dona una abraçada.

J. VERDAGUER, PVRE.

LA MORT DEL ESCOLÁ

A Montserrat tot plora,
tot plora d'ahí ençà,
que allí a l'Escolania
s'es mort un escolá.
L'Escolania, oh Verge,
es vostre colomar.
A aquell que ahí us cantava
quí avuy no'l plorará?
Dins una blanca caixa
miráu que hermós està!
N'apar un liri d'aygua
que acaban de trencar.
Té'l violí a l'esquerra
que solia tocar;
lo violí a l'esquerra,
l'arquet a l'altra mà.
Sos companys de celda
lo duhen a enterrá.
Lo cant de les absoltes
lo venen d'assajar;
lo primer vers que canten

del cel sembla vessar,
com un present que'ls àngels
envien al germá.
Al segon vers que canten
se posen a plorar.
Oh Verge de clemencia,
volgueulo perdonar!
Oh dolça Verge pia,
al cel dexeulo entrar,
a aquell que ací en la terra
sempre vos va adorar!
Los monjos també ploren:
sols canta un ermitá,
sentint cantar los àngels
y ab ells lo nou germá,
aucell que obre les ales
y cap al cel se'n vá.
Mentres canta pels ayres,
son violí tocá
.....
y dins lo cel entrá.

J. VERDAGUER, PVRE.

PREUS

Llotjes principals y platea, sense entrades. . .	50 pessetes.
Butaques ab entrada.	8 »
Cadires ausiliars de platea ab entrada	5 »
Setials numerats de segon pis ab entrada . . .	2 »
Entrada a les llotjes	2 »
Entrada general.	1 »

El timbre a càrrech del públich.

El Concert se començarà a dos quarls de nou del vespre

TEATRE PRINCIPAL

CENTENARI DEN BALMES

CONCERT DE GALA

A CÀRRECH DEL

Orfeó Catalá

DIRIGIT PEL MESTRE

LLUÍS MILLET

ab la cooperació del Sub-director

JOSEPH M.ª COMELLA

la Professora de cant

EMERENCIANA WEHRLE

y'ls Professors

JOAN SALVAT y FRANCESCH PUJOL

Honrarà la festa ab sa presencia S. A. R.
la Srma. Sra. Infanta D.ª Maria Isabel de Borbon,
representant de S. M. el Rey

Vich, 8 de Setembre de 1910.

PROGRAMA

I

El Cant de la Senyera.....	MILLET.
Les Campanes de Nadal.....	COMES.
En l'enterro d'un nin.....	PEREZ.
Sota de l'om Cançó popular.....	MORERA.
Rosa del Folló » » (1. ^a audició) ..	ROMEU.
La Gata y en Belitre » »	PUJOL.
Divendres Sant.....	NICOLAU.

II

Les flors de Maig	CLAVÉ.
Negra sombra, Balada gallega	MONTES.
Himne de l'Arbre fruyter	MORERA.
<i>Secció d'homens.</i>	
Teresa.....	NICOLAU.
<i>Secció de senyoretes.</i>	
La mort del Escolá.....	NICOLAU.
Sanctus de la Missa del Papa Marcel.....	PALESTRINA.

No's cantarà cap composició fora de programa.

EN L'ENTERRO D'UN NIN

Al entrar al cementiri
he sentit olor de lliri;
no n'hi há cap de florit:
sols al cloures una fossa
oviri la testa rossa
d'un noyet petit, petit.

Lliri blanch de la ignocència,
jo he sentit la teva essencia
quan pujava cap al cel,
deixant sols aquí a la terra
de flor mustia la desferra,
d'ahont l'abella ha tret sa mel!

J. VERDAGUER, PVRE.

ROSA DEL FOLLÓ

Rosa del Folló,
còm n'esteu plorosa!
—Com no'n tinch d'estar
si'm casan per força?
Minyona,
quins colors gasteu
tant de rosa hermosa,
minyona!

No n'estigueu, no,

que ja no n'es hora;
diumenge vinent
vos durán les joyes,
el devantal blau,
la corbata groga,
faldilló vermell
ab galó a la vora...
—No me'n dugueu, no,
ni gales ni joyes;
qué'n faria jo,
si'm casan per força?

DIVENDRES SANT

Popule meus, quid feci tibi? aut in quo contristavi te? responde mihi. v. Quia eduxi te de terra Ægypti: parasti crucem Salvatori tuo.

Agios o Theos. Sanctus Deus.
Agios ischiros. Sanctus fortis.
Agios athanatos eleison imas.
Sanctus immortalis, miserere nobis.

Lo bon Jesuset
se'n puja a la vinya:
donchs, què'n portará
donchs, què'n portaria?
Ne porta un rahim
que suha sanch viva.

Ego dedi tibi sceptrum regale: et tu dedisti capiti meo spineam coronam.
Popule meus, quid feci tibi? aut in quo contristavi te? responde mihi.

Agios o Theos, Sanctus Deus.
Agios ischiros. Sanctus fortis.
Agios athanatos eleison imas.
Sanctus immortalis, miserere nobis.

Lo bon Jesuset
vá a la coromina:
donchs qué hi cullirà?
donchs qué hi culliria?
Hi seguen lo blat:
ne cull una espiga.

Crucem tuam adoramus, Domine: et sanetam resurrectionem tuam laudamus, et glorificamus: ecce enim propter lignum venit gaudium in universo mundo.

Deus misereatur nostri, et benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Prop de Nazareth
lo troba Maria:
—Què'm portau, Amor,
Fillet de ma vida?
—Mon amor no té
penyora més fina:
vos porto'l pa y vi
de l'Eucaristia.

J. VERDAGUER, PVRE.
(Rahims y espigas)

Al cel alça'l cor
tu que al cel caminas
plorant de dolor,
que alli't riu la flor
d'aqueixes espines.

J. VERDAGUER, PVRE.
(Flors de Mira-Cruz)

NEGRA SOMBRA

Cando penso que te fuches
negra sombra que m'asombras
ó pe d'os meus cabezales
tornas facendome mofa.
Cando maxino qu'és ida
no mesmo sol te m'a mostras
y eres á estrella que brila,
y eres ó vento que zóa.

Si cantan, és ti que cantas;
si choran, és ti que choras
y és ó marmurio d'o río
y és á noite y és á aurora.
En todo estás é ti és todo,
pra min y en min mesmo moras
nin me deixarás ti nunca
sombra que sempre m'asombras,

ROSALÍA CASTRO.

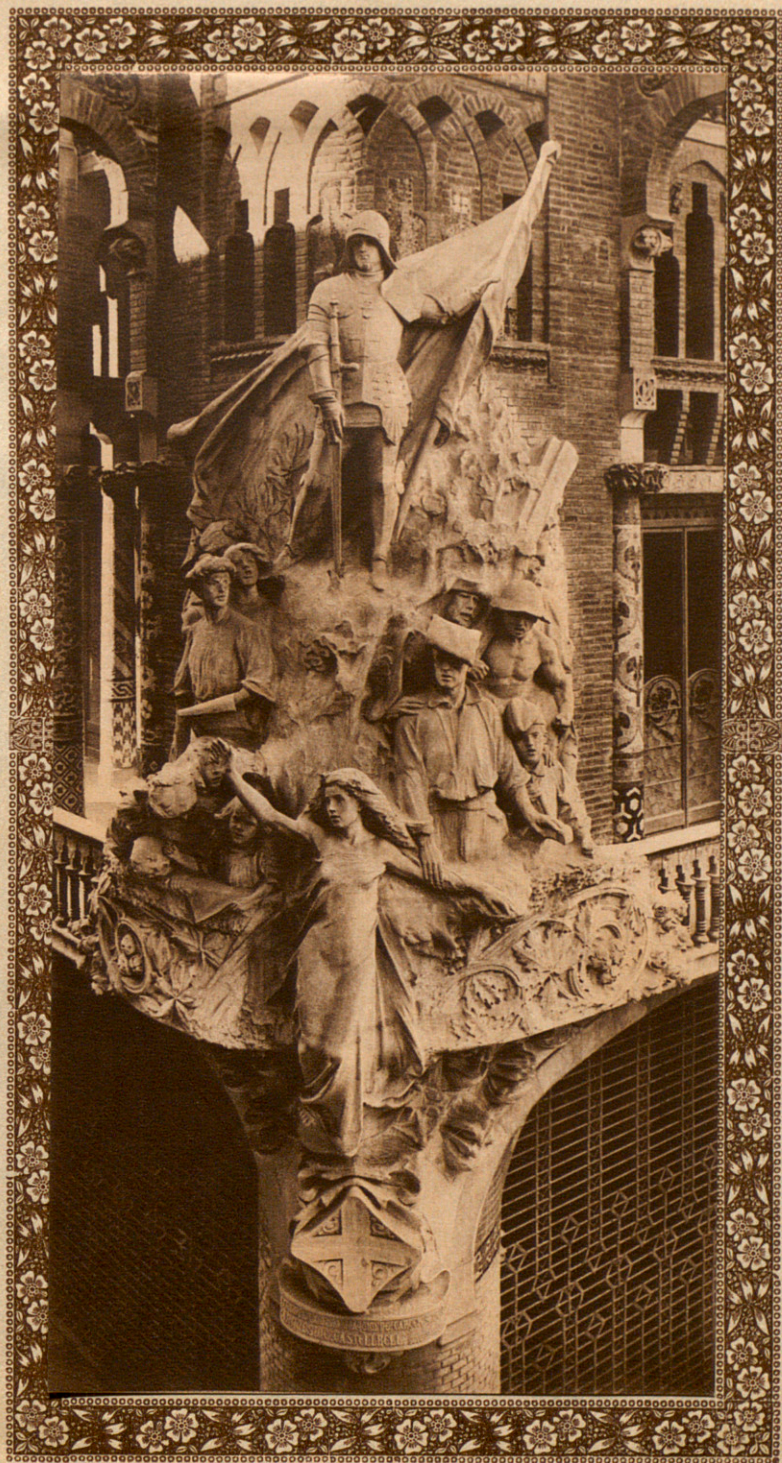
TERESA

De Jesús crucificat
Teresa está enamorada;
de sa imatge sobre'l cor,
son amor dintre de l'ànima.
—Donchs qui us ha clavet aixís?—
plorant un jorn li demana.
—Qui us ha clavet a la Creu
donchs per que a mi no m'hi clava?
Qui us foradà, peus divins?

Donchs qui us obrí, mans sagrades
que agonellats a Betlhem
los serafins adoraven?—
Una idea ja li'n vé
que li asseréna la cara:
arranca'l clau de sos peus,
de sos dits fent estenalles,
cambiantlo ab un clavell
florit a la matinada;

ORFEÓ CATALÀ

(BARCELONA—SPAIN).

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
GRUPO ESCULTÓRICO DE BLAY.

Under the Management of
BLUE HALLS, LTD., HAMMERSMITH.

CONCERT 1.

SATURDAY, JUNE 20th, 1914, at 3 p.m.

ORFEÓ CATALÀ

(of Barcelona).

Conductor - - - Señor Don LLUIS MILLET

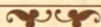
Assisted by the Eminent Soprano—

Sra. Da. MARIA BARRIENTOS

And the Celebrated Violinist—

Sr. Don JOAN MANÉN.

Pianist - - - - - Señor Don BLAI NET.

El cant de la Senyera (Hymn of the Orfeó Català) Millet

CATHALAN POPULAR SONGS.

Sota de l'Olm (Under the Elm Tree) 6 voices Morera
El Rossinyol (The Nightingale) 6 voices Mas i Serracant
Els tres tambors (The Three Drummers) 5 voices Lambert
El cant dels aucells (Song of Birds, Christmas Song) 5 voices Millet
L'hereu Riera (Popular Dance) 4 voices Cumellas Ribó

ORIGINAL COMPOSITIONS.

Don Joan i Don Ramón (Majorcan Romance of Chivalry) 6 voices Pedrell
La Sesta (The Siesta, Popular themes of Majorco) 6 voices ... Noguera
La mort de l'Escolà (The death of the Choir Boy, Poem)
6 voices Nicolau

Violin Recital by Sr. Don Joan Manén.

Sonata Tartini
Romanza en fa Beethoven
Sarabande and Double Bach
Toccata Paradis-Manén

Sumer is icumen in (An English piece in the form of a double
canon for 6 voices. Manuscript No. 978 in the British Museum,
XIII Century) Anon

Aucellada (Song of Birds) 4 voices Jannequin (15..-15..)
Ave Maria, 4 voices Josquin de Prés (1445-15..)

CANTÉU AL SENYOR UN CÁNTIC NOU ("Singet dem Herrn ein
neues Lied") Motetto for 8 voices in two Choirs (a capella)...J. S. BACH

CONCERT 2.

MONDAY, 22nd JUNE, 1914, at 8 p.m.

ORFEÓ CATALA

(of Barcelona).

Conductor - - - Señor Don LLUIS MILLET.

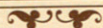
Assisted by the Eminent Soprano—

Sra. Da. MARIA BARRIENTOS

And the celebrated Violinist—

Sr. Don JOAN MANÉN.

Pianist - - - - - Señor Don BLAI NET.

El cant de la Senyera (Hymn of the Orfeó Català) Millet

CATHALAN POPULAR SONGS.

Cançó de Nadal (Christmas Song) 5 voices Pérez
Cançó de Nadal (Christmas Song) 5 voices Romen
La gata i en Belitre (Humorous Song) 5 voices Pujol
Cançó de Creçol (Cradle Song) 5 voices Sancho Marraco
Montanyes del Canigó (The Mountains of Canigó) 6 voices ... Manén

ORIGINAL COMPOSITIONS.

Els Xiquets de Valls (Popular Scene, Descriptive Choir) 4 voices Clavé
Ave vérum, 4 voices Saint-Saëns
Elegia eterna (Eternal Elegy) Granados
Himne (Hymn) 16 voices in two choirs (1st of 4 voices, 2nd of 12) Strauss

Violin Recital by Sr. Don Joan Manén.

Sonata en sol Porpora
Ballet Gluck-Manén
Cou-cou Daguin-Manén
Rondeau et Badinerie Bach-Manén

Pregaria a la Verge del Remei (Prayer to Our Lady of Help) ... Millet
O Magnum mysterium (Motetto) 4 voices ... (Victoria 1540-1608)
CREDO of the Mass "Papæ Marcelli" ... PALESTRINA (1514-1594)

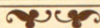
CONCERT 3.

WEDNESDAY, 24th JUNE, 1914, at 8 p.m.

ORFEÓ CATALÀ

Sra. Da. MARIA BARRIENTOS

Orchestra conducted by Señor Don LLUIS MILLET.

El cant de la Senyera (Hymn of the Orfeó Català) 6 voices Millet

CATHALAN POPULAR SONGS.

Sota de l'Olm (Under the Elm Tree) 6 voices	...	...	Morera
El Rossinyol (The Nightingale) 6 voices	...	...	Mas i Serracant
La gata i en Belitre (Humorous Song) 5 voices	...	...	Pujol
Cançó de Creçol (Cradle Song) 5 voices	...	...	Sancho Marraco
L'hereu Riera (Popular Dance) 4 voices	...	...	Cumellas Ribó

ORIGINAL COMPOSITIONS.

Himne de l'arbre fruiter (Hymn of the Fruit Tree) 5 men's voices	Morera
Negra Sombra (Gallician Ballad)	Montes
La Mare de Deu (The Childhood of the Virgin) 7 voices	Nicolau
Credo of the Mass "Papæ Marcelli"	Palestrina (1514-1594)

ODA CECILIANA (Ode for Cecilia's Day)	Händel
Señora MARIA BARRIENTOS	Soprano.
Herr GEORGE A. WALTER	Tenor.
Señor Don VICENTS MA. DE GIBERT	Organist.
Señor Don BLAI NET	Cembalo.

ORFEÓ CATALA.

M. VINCENT D'INDY says:—"In my musical career I have rarely had the opportunity of hearing a group of vocalists give such an impression of life and artistic intelligence as the **Orfeó Català**. The executants, animated by a profound belief in the art of their conductor Millet, give a ready response which is not met with in the remarkable Societies in the North, and which is the very expression of our Latin soul. Notwithstanding the Catalane fury, the remainder as rendered is entirely irreproachable. The hearing of the **Orfeó Català** was one of my finest impressions of art."

Señora BARRIENTOS.—The following appears in the issue of "Musical America," of May 9th, 1914.—"Maria Barrientos, the celebrated Coloratura Soprano is to sing next season in America with the Chicago-Philadelphia Opera Co. No Opera House in the World to-day has a rival of Barrientos, and of the singers of the past, Patti alone can be compared to her. Puccini calls her 'The Queen of Songs,' Massenet, 'Heavenly artist,' and Leoncavallo praises her in the following terms: 'To you, Maria Barrientos, who astound the nightingale of the forest, in the hope that one day I might hear you sing the songs that your voice would inspire.'"

Señor Don JOAN MANÉN, The Wide-World-Known Violinist.—"So well known to the Musical world that any praise is unnecessary."

PRICES.

Seats: Boxes, Grand Tier, 5 Guineas; Loggias, 3 Guineas; Second Tier, 2 Guineas; Amphitheatre Stalls, Reserved, 12s. 6d. and 10s. 6d.; Arena, Reserved, 7s. 6d.; Balcony, Reserved, 5s., Unreserved, 3s.; Organ Gallery, 3s.; Orchestra, 2s. 6d.; Gallery—Promenade, 2s.

TICKETS MAY BE OBTAINED AT THE HALL, AND USUAL AGENTS.

MARIA BARRIENTOS.

— THE —

“ORFEÓ CATALÀ” OF BARCELONA.

(The Catalonian Choral Society of Barcelona.)

LET it be said at once that the “Orfeó Català” is not an ordinary Choral Society such as abound everywhere, the ambitions and unvarying repertoire of which are well enough known. It is true that the “Orfeó Català” has grown out of the Choral Societies founded by Clavé; it is the sequel, as it were, and the direct result of them. But what a marked contrast between the work and the spirit of the “Orfeó Català” and that of bygone Choral Societies! Anselm Clavé was by instinct a musician, but his education, both musical and general, was restricted. He wrote, however, some superb morceaux, brilliant, full of feeling, which became popular. His singers knew nothing of the Sol-fa method, but Clavé’s faith and energy overcame all difficulties. He founded Choral Societies pretty well everywhere, and his work soon became extremely popular; everyone in Catalonia was acquainted with the best productions of the Catalonian composer. As a matter of fact his art was rather primitive, but he sprang from the people and in his art he returned to them. His influence was equally important socially, for all these humble singers he had drawn together, and of whom he was the apostle, became, thanks to him, better, purer men. He gave them a spiritual aim in life which enabled them to forget, or at any rate to ignore, many of their misfortunes.

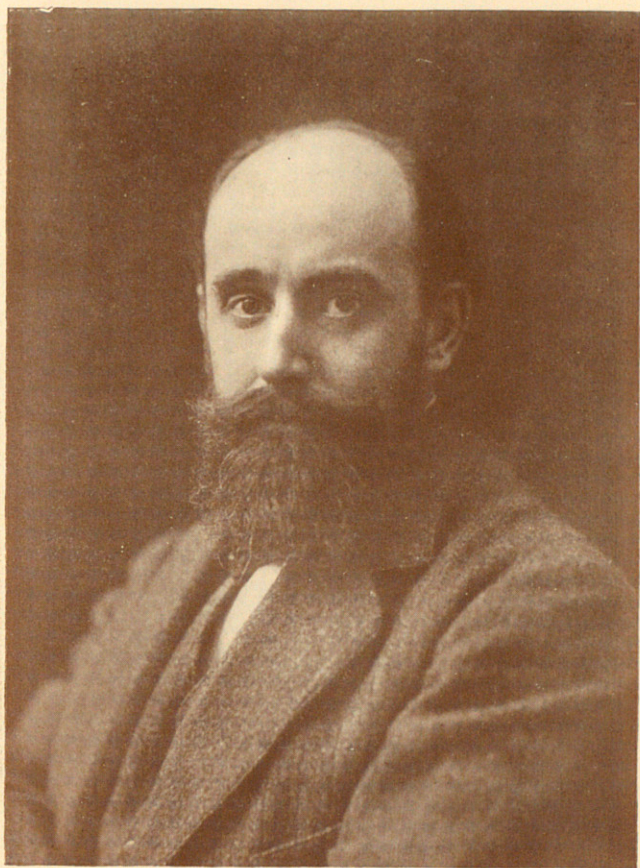
Clavé's work practically died with him, but his cloak fell upon Millet, who undertook to continue it. As we have already said, however, the contrast between the work of the "Orfeo" and that of the Choral Societies conducted by Clavé is very marked. In the first place, all those who sing under the bâton of Lluís Millet, founder and conductor of the "Orfeo Català," are musicians. True they are not professional musicians, since they all sing for love of it, but when, their day's

LLUIS MILLET.

work finished, they assemble in the beautiful concert hall of the "Orfeo" to work assiduously under the direction of Lluís Millet or Francesc Pujol, they are all able to read easily what is set before them. The repertoire, too, of the "Orfeo Català" is very different to that of bygone Choral Societies, and, it may be said, to those of Choral Societies such as abound pretty well everywhere to-day. The "Orfeo Català" was not founded in a haphazard manner, but with a definite aim in view. Millet's object was not merely to add yet another to the already existing Choral Societies, whose principal object would

be to take part in Competitions—he has a wholesome horror of such things! His idea was quite other. He wished above all to revive two kinds of music which at the time of the inception of the “Orfeó Català” were both dead, or, at any rate, dormant—popular music and religious music. To-day this dream is fully realised. Our songs which were yesterday almost forgotten have again become popular, and the old religious music (Gregorian as well as that of the poly-

FRANCESC PUJOL.

phonists) has become the music of every-day. The “Orfeó Català's,” repertoire could not well be more extensive nor more eclectic.

In addition to popular songs (carefully harmonised or otherwise) it includes works by Palestrina, Victoria, Lassus, Jannequin, de Près, Carissimi, Morales, Brudieu, Flecha, Pujol, Nanini, Lully, Lotti, Marenzio, Dowland, Bach, Handel, Gluck, Mozart, Haydn, Beethoven, Rameau, Mendelssohn, Schumann, Berlioz, Franck, Grieg, Wagner, Brahms, Borodine, Saint-Saëns, Bordes, Widor, Mahler, R. Strauss, etc.

It is obvious that in Catalonia to-day a renaissance is in progress, a political, social, literary, artistic and scientific renaissance. Persistent search has gradually led to the re-finding of a personality which Catalonia may be said to have lost. She is reborn. Her political views are beginning to make themselves felt, her art is becoming personal—her growth is in fact remarkable. The movement was initiated by Milá, Piferrer and Aguiló. First of all a love of the past revived,

JOSEPH Ma. COMELLA.

then, little by little, came thoughts of the future. Verdaguer, Guimerà, Oller, Vilanova, Mestres, Matheu, Maragall, Costa, Casellas, etc., then appeared on the horizon. To-day Ruyra, Victor Català, Ors, Carner and others are continuing the work—in almost every case quite admirable—of their predecessors. We have excellent architects such as Gaudí, Domenech, Puig, Bassegoda, Sagnier, etc., fine sculptors, such as Blay, Llimona, Clarà, Casanovas, etc., fine painters such as Casas, Rusiñol, Mir, Raurich, Galwey, etc., excellent musicians such as Pedrell, Nicolau, Morera, Granados, Lamote de Grignon, etc., and very good politicians such as Prat de la Riba, Cambó, etc.

Now it was during the most ardent period of this constructive fever that the "Orfeo" appeared—it also, no doubt, was one of the results of this feverish growth. It rapidly became the most vital centre of our art, that is to say, of Catalan art. As has been said, our songs were soon discovered and produced. Then arose a desire to elaborate them by harmonisation. Original compositions were soon written, among which are specially worthy of mention the really fine compositions of

JOAN SALVAT.

Felip Pedrell and Antoni Nicolau. These were followed by a whole Pleiades of young composers among whom may be mentioned:—Mas, Noguera, Alfonso, Lambert, Pujol, Gibert, Manén, Pahissa, Romeu, Sancho, Vinas, Cumellas, Perez and others. All these have created a very important and original choral repertoire, the existence of which is obviously due to the "Orfeo Català." Consequently a large part of the "Orfeo's" repertoire—written for them—is also the repertoire of the others. This is not the least of this splendid choral institution's good deeds. The "Orfeo" also founded the "Festa de la Musica Catalana" (Catalonian Musical Festival),

the first of which was held in 1904. It is really a kind of musical "Jeux Floraux,"* and it is thanks to this Festival—to which all Catalonian composers are invited—that some fine works are produced which would not otherwise have been written.

But the "Orfeo Català" has not only succeeded in creating, thanks first to its own efforts, and then to those of the "Festa," Catalonian music: it has also revived many productions of

EMERENCIANA WEHRLE.

the past Masters. Indeed the most beautiful works of the old polyphonists of all countries—Castillians, French, Flemish, English, Italian, have been sung. Neither have the Catalonian polyphonists been forgotten, who were yesterday unremembered and their really beautiful works buried in various libraries. The "Orfeo" has sung the works of Pujol, Vila, Flecha and Brudieu and will sing many other beautiful things of our old Masters, until eventually all will be published. Thanks also

* A Literary Academy founded by the Troubadours at Toulouse in 1323. Prizes of different flowers in gold and silver, such as violet, eglantine, etc., were awarded to the writers of the best verse. It is the oldest Literary Society in Europe.—(*Translator's Note.*)

to the "Orfeó Català" there exists a very good musical review, the "Revista Musical Catalana." Many interesting articles have already appeared in this publication, founded in 1904. We would mention one of first importance, written by Felip Pedrell on the old Catalanian Masters, and which should one day appear in book form. Also worthy of mention is "Un viatge a través els manuscrits gregorians espanyols" by Don Mauro Sablayrolles.

So far we have written of the spirit of the "Orfeó Català," of its origin, and the results of this admirable Choral Society. Let us now look at the principal facts of its artistic and private side. First, as to its founder:

Lluís Millet, founder with Amadeo Vives, of the "Orfeó Català," is above everything a man of strong personality and steadfast faith: he knows exactly what he wants. And at a time when a more or less refined and elegant scepticism is the order of the day, we are astonished to find ourselves confronted by such an artist as Millet, an artist whose ideas about everything are always so clear. Millet is a highly cultured man: he is an ardent, sincere and impetuous leader who never yields and always exacts obedience. He has also the rare power of being able to carry away and hypnotise those whom he conducts. His interpretations are therefore above everything animated. Millet is a good composer too: he has written some very pretty *lieder*, suites for orchestra, and quite recently a fine collection of *Cants espirituals*. As a writer his style is always spirited, and we must not forget to mention his paper on "El cant popular religiós," which was undoubtedly the great attraction of the last National Congress of Religious Music.

It was thus Lluís Millet who founded, with Amadeo Vives, the "Orfeó Català," but the latter soon left the Society. The "Orfeó" was founded in 1891. In addition to Lluís Millet and Amadeo Vives, other artists later became professors of the "Orfeó Català;" viz: Jacinto Tort, J. M. Comella, J. Salvat, Madame Emerenciana Wehrle (who founded the Young Ladies' Section) and Francesc Pujol (who has become the *alter ego* of Lluís Millet). In January 1892 the "Orfeó Català" had only 28 members. At the present time it has a membership of 260 (men, women and children). Modestly housed during the first years of its existence, the Society was able by 1895 to occupy a large part of the Hotel Moxo, and here it was that they had the honour of receiving visits from Richard Strauss, Vincent d'Indy, Charles Bordes, Hugo Hermann, etc. Later it was equally honoured by the visits of Saint-Saëns, Gabriel Fauré, Edouard Colonne, Camille Chéviillard, Raoul Pugno, Edouard Risler, Eugène Gigout, Gustave Bret, Volkmar Andrae, Franz Beidler, etc., etc.

The "Orfeo Català" has sung before all the famous artists, each of whom has most sympathetically expressed admiration and encouragement to Lluís Millet on the performances.

When the "Orfeo Català" sang one of the choral works of Richard Strauss, conducted by the composer, he stated that he had never heard it so well performed. On another occasion the Society had the honour of being conducted by Saint-Saëns, and after the performance of his "Ave Vereun," the "Orfeo Català" had the pleasure of hearing equally flattering remarks from the famous French composer. Vincent d'Indy—a true friend of the "Orfeo Català," which entertains a great admiration for him—on one occasion wrote: "In my musical career I have rarely had the opportunity of hearing a society of amateurs who gave a more vivid impression of life and artistic intelligence than the 'Orfeo Català.' The executants, animated by a profound belief in the art of their conductor Millet, give of their utmost with an impulsive generosity which is not met with in the famous societies of the North—Belgian and German—and which is undoubtedly the expression of our Latin temperament. But in spite of this Catalonian fire, the technique is none the less perfect. The concert given by the 'Orfeo Català' was one of my most beautiful artistic impressions."

Space forbids that we should speak of all the concerts given by the "Orfeo Català" since its foundation, but we must mention the most important of recent years.

The "Orfeo Català" performed five Motets by J. S. Bach; three Cantatas of the "Old Cantor," the "Magnificat" and the "High Mass" in B Minor. Another good friend of the "Orfeo Català"—Dr. Albert Schweitzer—who assisted at the organ in the "Magnificat" and in the "High Mass," and who, as is well known, is thoroughly conversant with Bach's works, frankly avowed that the rendering by the "Orfeo Català" of Bach's "High Mass" was undoubtedly superior to that he had heard in Germany.

The historic concert of religious music recently organised by the "Orfeo Català" in connection with the First Congress of Christian Art was also very important. Gregorian chants were sung; a Cantiga by Alphonse le Savant; an anonymous Double Canon of the 13th century; a "Chant to the Virgin" from the "Drame d'Elche," of the 14th century; an anonymous "Motet to the Virgin" from an old work of the 14th century belonging to the Library of the Monastery of Montserrat, and some pretty examples of Josquin de Près, J. S. Bach and Handel.

We must not pass over the active part played by the "Orfeo Català" at the last National Congress of Religious Music held in Barcelona from 21st to 25th November, 1912.

We have already said that the great attraction of the Congress was undoubtedly the paper read by Lluís Millet, also that the lecture was illustrated by some beautiful and very curious musical performances. Under the bâton of Francesc Pujol, the talented pupil of Lluís Millet, the following songs were performed:—"Deus Creator Omnium" (Ambrosian Hymn); "Loe Tabundus," "Sanctus" (from the Communal Library of Limoges); "Lai à la Vierge" (from the Arsenal Library, Paris); Cantiga No. 139, of Alphonse le Savant; "Polorum Regina" (from an old book from Montserrat); "Ballada dels Goyts de Nostra Dona" (from Montserrat); "Rosari Popular de Sant Antoni de Padua"; "L'Horació del Hort"; "A la Virgen de los Dolores" (popular song from the Province of Santander); "Goigs del Roser" (popular); "Nit de Vetlla" (popular); "Santa Agnès" (popular); "Goigs de la Mare de Deu de Nuria" (popular); "Goigs de nostra Senyora del Roser" (popular); "Goigs de Nostra Dona," Brudieu.

Members of the "Orfeó Català" also took part in the Wagnerian Festivals given at Barcelona last year from the 18th-30th May and 3rd June. They sang the choruses of the "Flying Dutchman," "Lohengrin," the "Meistersinger" and "Parsifal."

A word must be said as to the artistic Tours made by the "Orfeó Català." They have travelled from one end to the other of Catalonia, and it is a significant fact that in many of the places at which they performed, similar, though naturally more modest, Choral Societies have been formed. The repertoire of these Societies is the same as that of the "Orfeó Català," and in fact the "Orfeó" often lends copies of the works they perform—a large number of them not having been published—to their numerous young branches. The "Orfeó Català" also visited France during 1901, singing at Montpellier, at Marseilles and at Perpignan, and receiving excellent notices in the "Petit Provençal," the "Semaphore," and the "Petit Marseillais," etc.

The Society has also sung at Valencia, Majorca, Saragossa, and Madrid. The last excursion proved to be one of great importance. The concerts took place in the Theatre Royal. The King and all the intellectual and aristocratic élite were present. The "Orfeó" sang unaccompanied, then with the Symphony Orchestra of Madrid, conducted by Messrs. Millet and F. Arbós. In addition to the concerts at the Theatre Royal the Society sang at the Theatre de Novedades. The days spent in Madrid were a veritable triumph.

The "Orfeó Català" is now lodged in its own house; the management of this important Choral Society conceived the idea of building a large Concert Hall, and now, thanks to the activity and intelligence of the Society's many friends (chief

among whom is M. Joaquim Cabot, provincial deputy) this fine dream has been realised. The Palau de la Musica Catalana, built by the "Orfeo Català," was opened in 1908.*

It is a fine building, in an original style which reflects great credit on the architect, M. Domenech. The Ground Floor of the Palau is occupied by the "Orfeo Català." Besides a very nice Rehearsal Room, it contains two Libraries, Board Room of the Society, etc. The whole place is well appointed and comfortable. On the First Floor there is the large Concert Hall of the Palau, which has a seating capacity of 2,600. It has a large floor space and two galleries. There is also a fine organ. On the First Floor there is a pretty Entrance Hall in which excellent Chamber Music Concerts are frequently given. All important musical meetings which now take place in Barcelona, needless to say, are held in the Palau de la Musica Catalana.

Besides the "Orfeo's" concerts, the following Orchestras have played in the Palau, viz.: the Symphony Orchestra of Berlin, the Symphony Orchestra of Madrid, the Symphony Orchestra of Barcelona, etc., under the conductorship of such men as Richard Strauss, Panzner, Andreae, Beidler, Waghalter, Arbós, Nicolau, Lamote de Grignon, etc. Famous soloists have also been heard in this Hall, such as Edouard Risler, Emil Sauer, Pablo Casals, Thibaud, Malats, Granados, Vidiella, Viñes, Blanche Selva, Wanda Landowska, Rosenthal, Bauer, Manén, Crickboom, Sittard, Schweitzer, Hartmann, Maria Barrientos, Maria Gay, Maria Freund, etc. We must also mention the Rosé Quartette, the Rebner Quartette, the Renaissance Quartette, the Barcelona Trio and the Concert Society of Old Songs, etc.

Thus the Palau de la Musica Catalana has become our principal art centre. In this Palau, too, was founded the Catalanian Institute of Rhythmic Gymnastics, Jaques-Dalcroze method. This Institute was founded and is conducted by M. Jean Llongueras, himself a finished musician and an excellent poet. Needless to say, M. Llongueras studied Rhythmic Gymnastics at Hellerau under the direction of Jaques-Dalcroze.

We have endeavoured to give a general description of the "Orfeo Català" of Barcelona, with a brief survey of its work.

(Signed) F. LLIURAT.

BARCELONA,
April, 1914.

* The most important performance at the first concert given in the Palau was that of the "Glosa" of M. Pedrell. It was a Festa jubilar for Orchestra, chorus, soli and organ, written expressly to celebrate the inauguration of the Hall. It is one of Pedrell's most interesting works. The "Orfeo Català" also sang on another occasion the Prologue to the "Pyrénées" by the charming composer of "La Celestine."

JOAN MANÉN.

National and General Advertising Service,
— 88, Fleet Street, London, E.C. —

ORFEÓ CATALÀ

(BARCELONA—SPAIN).

PROGRAMA
OFICIAL

DE LES
Grans Festes i Fires

QUE TINDRAN LLOC
EN LA CIUTAT DE
REUS, DEL 25 D'OC-
TUBRE AL 2 DE NO-
VEMBRE DE 1919 ::

Programa Oficial

i Ordenació de les Festes

DISSAPTE, DIA 25.

A les dotze del mig-dia serà isada la BANDERA DE LA CIUTAT, al cim del campanar.

Repic general de campanes; tronada a la Plassa de la Constitució i passades per la Banda.

Tarda, a les tres: Sortida de GEGANTS i NANOS.

A les quatre: SOLEMNE SALVE, A MISERICORDIA.

A les set: Il·luminació de carrers, fetxades i balcons.

A dos quarts de vuit: Passades per les Bandes Municipal, Principal Reusense i Palma.

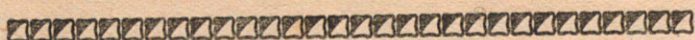
A les vuit:

IL·LUMINACIÓ DEL CAMPANAR

Tronada a la Plassa de la Constitució; CONCERT a la mateixa plassa, per les citades bandes i

FOCS D'ARTIFICI AL CIM DEL CAMPANAR

Nit, a tres quarts de deu: Inauguració del

PARK D'ATRACCIONS

disparant-se un RAMELLET DE FOCS i CONCERT
per la Banda Municipal.

DIUMENGE, DIA 26.

Matí: Avui i demés dies, a punta d'aua, Dianes
per la Banda de Trompetes del Regiment de Caçadors
de Tetuán.

A dos quarts de deu:

SOLEMNE OFICI

a la Parroquia de Sant Pere.

A les deu: Col·locació de la primera pedra al

Celler Cooperatiu

amb assistència de la Mancomunitat de Catalunya i
Ajuntament de Reus.

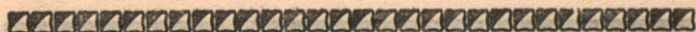
A dos quarts d'onze: Al Passeig de Mata, es cel·lebrarà una MISSA DE CAMPANYA, per les forces
de guarnició an aquesta plaça.

A les onze:

: CONCERT POPULAR :

a càrrec del «ORFEÓ REUSENC», en el Teatre Fortuny.

A les dotze: INAUGURACIÓ DEL MENJADOR PER A POBRES, baix el Patronat de la «Junta local d'Extinció de la Mendicitat».

Tarda, a las tres:

GRANS CURSES CICLISTES NACIONALS I PROVINCIALS

(Proves velocitat i campionat provincial) en el «Reus Deportiu».

A dos quarts de quatre:

PRIMERA FESTA D'AVIACIÓ

a càrrec del tinent del Reial C. d'A. Italiá Sr. Grassa, que farà volts sensacionals per damunt el camp del «Reus Deportiu», durant les curses ciclistes.

A les sis: GRAN BALL DE SOCIETAT, en el Teatre Circ, organitzat per «El Círculo».

A dos quarts de set: A la Plassa de Prim:

TRACA VALENCIANA

(DE FANTASÍA)

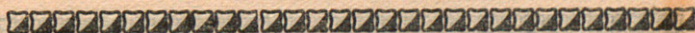
i CONCERT per la Banda La Principal Reusense.

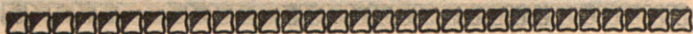
DILLUNS, DIA 27.

Matí, a les onze: Començaràn en el «Reus Deportiu» les

CURSES CICLISTES DE RESISTENCIA (6 hores)

per equips a l'americana.

DIJOURS, DIA 30.

Matt a les deu:

FESTA ESCOLAR

assistint-hi tots els alumnes de les escoles nacionals. Visita al Park d'Atraccions; sessions de cine al "Kursaal de Reus" i "Sala-Reus"; salutació al Excm. Ajuntament i repart de obsequis al nens i nenes.

ELEVACIÓ DE GLOBOS

Tarda, a les tres: Prova final del

CONCURS HÍPIC

disputant-se la "Gran Copa Reus" i Ginkama.

A les quatre:

SOLEMNE SALVE

a l'ermita de la Verge del Roser.

A les sis: BALL DE GALA, en el Teatre Circ, organitzat per la Societat "El Círculo" i amenitzat per la brillant Banda del Regiment de Luchana.

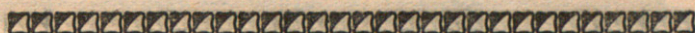
A les set: Ball públic a la Plassa del Quarter

A les deu:

Grandiosa Cavalcada

prenent-hi part varies carroces de Societats, i particulars, artísticament il·luminades.

DIVENDRES, DIA 31.

Matt a les deu: A la Parroquia de Sant Pere, hi haurà

Solemne Te-Deum

organitzant-se tot seguit la

Professó Religiosa

que seguirà pel carrer de Galofre, Arravals, i tornara a dita Parroquia.

A les dotze: CONCERT per l'orquestra "La Catalana" de Granollers, a la Plassa de la Constitució.

Tarda a, les tres:

BATALLA DE FLORS

prenent-hi part carroces, autos i altres carruatges artísticament adornats

A les sis:

SARDANES

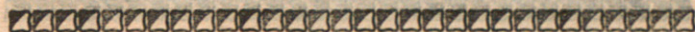
a càrrec de la acreditada cobla LA PRINCIPAL DE PERELADA, en el Park d'Atraccions.

A les vuit:

Traca valenciana **(monstre)**

que donarà el tom d'Arravals, i seguirà pel carrer de Monterols, fins a la Plassa de la Constitució.

A tres quarts de quatre.

CONCERT DE GRAN GALA

en el Teatre Fortuny, a càrrec del

ORFEÓ CATALÀ

A les quatre:

SOLEMNE SALVE, A MISERICORDIA

A les set:

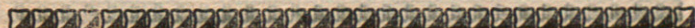
CONCERT MUSICAL

a la Plassa de Prim.

Nit, a les deu: El

Esbart Català de Dançaires

donarà una extraordinària sessió, amb explicacions de les seves dances, en el monumental envelat del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria.

DIUMENGE, DIA 2.

Matt a les nou.

OFICI SOLEMNE

a la Parroquia de Sant Pere.

A les deu:

Concurs de Sardanistes

a l'envelat del Centre Autonomista de Dependents del
Comerç i de l'Indústria.

A la una:

ARRIBADA DE L'AJUNTAMENT I BANDA MUNICIPAL, de Barcelona

Manifestació cívica amb assistència de les entitats
locals i presidida per l'Excm. Ajuntament de Reus.

Seguidament, a la Plassa de Catalunya, hi haurà la
*Col·locació de la primera pedra al mo-
nument dedicat al fill de Reus,
i eximi poeta, en*

Joaquím M.ª Bartrina i d'Aixemús

amb assistència de distingides personalitats i la

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA


~~~~~  
*Tarda, a les dugues:*

## **APET OFICIAL**

ofert per l'Excm. Ajuntament de Reus.

*A les tres.* **FUT-BOL**, en el "Reus Deportiu",  
segón partit de la Copa "FESTES REUS".

*A un quart de quatre:*

## **Audició de Sardanes**

a la Plassa de la Constitució, en honor a les colles que  
haigin prés part en el Concurs, i repartiment de Premis.

*A dos quarts de quatre:*

## **Kermesse - Tómbola Benéfica**

en el Teatre Circo, amb la cooperació de la

**Banda Municipal de Barcelona - Esbart  
Catalá de Dançaires - Cobla "La Prin-  
cipal de Perelada" i varies bandes  
civils i militars.**

**Jardins i Teatre adornats.**

**Espléndides il·luminacions.**

## **ELEVACIÓ DE GLOBOS**

~~~~~


Nit, a les deu: Com a fi de les festes es dispararà un

:: :: MONUMENTAL CASTELL DE FOC :: ::

a la Plassa del Quarter.

Totes les nits, de deu a dotze, concert per la Banda Municipal al Park d'Atraccions.

— *Obsequis als pobres que socorre la Junta local d'Extinció de la Mendicitat; als assilats de la Casa de Caritat i Germanetes dels Pobres.*

— *Concurs d'ornament i il·luminació de carrers, fatxades i aparadors.*

— *La fira de bestia se cel·lebrarà a la Rambla de Miró, i durarà des del dia 27 Octubre al 2 Novembre.*

— *El concurs de bestia, tindrà lloc en el local de la Plaça de Morlius, ofert galanment per D. Josep Sabater Roig.*

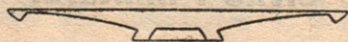
— *Funcions de sarçuela al Teatre Fortuny, i de cine i varietés al Kursaal i Sala Reus.*

— *Esplendits balls públics i de societat.*

— *Per a cada concurs hi ha destinades importants quantitats en metàl·lic.*

— *Mentres durin els dies de les festes, varies colles de dances típiques de nostre país, recorreran la ciutat, donant audicions públiques dels seus balls.*

— *Durant totes les nits de les festes, hi haurà grans balls en el monumental envelat del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria, amenitzats per l'orquestra La Catalana, de Granollers.*

Programa: 1ª part El Cant de la Senyera, Millet; En Pere Jaleri
i els contrabandistes, cançons populars i l'unissó; La vida de l'infant, Brunet;
La dama d'Arago, Millet; Els fabrics de Sant Boi, Perez; La filla del marcant,
Cunella; el fill de Don Gallardo; Cançó de bregol, Sancho Navarro;
La mare de Deu, Nicolau.

2ª part, Els Xiquets de Vall, Clavé; Els remers del Volga, popular
rusa; Cançó le mois, Grieg; Rondalla del hivern de les Estacions,
Ghaydn. La Cançó nostra, Morera; La mort de l'escola, Nicolau.

3ª part, La Verge filant; El paradís dels angels, Jaques-Dalorze;
La muia malhaurada i Kalinka, Kurt Schindler; Ave
Terum, Saint Saëns; Credo de la missa del Papa Marcel,
Palestrina.

A les 10 passera a salutar al Ajuntament, cantant-li
el Cant de la Senyera i les composicions mes.

A les 11 ariva a dir missa a l'Església de St. Fran-
cesch, devant la qual cantara, La pregaria i la Verge
i el cel blau de Millet finalitzant amb la Salve
~~Pregaria~~

ORFEÓ GRACIENC

QUATRE CONCERTS DE PRIMAVERA

ORFEÓ CATALÀ

MESTRE DIRECTOR

En LLUIS MILLET

(ULTIM D'ABONAMENT)

Barcelona 16 de maig de 1920, a les deu de la nit

PROGRAMA

I PART

El cant de la Senyera	MILLET
El rossinyol (cançó popular)	MAS i SERRACANT
El fill de D. Gallardó »	SANCHO MARRACO
Cançó de bressol »	»
Solo: Sra. Fornells	
Muntanyes del Canigó	MANÉN
(glossa de la cançó popular)	
La gata i en Belitre (cançó popular)	PUJOL
La filla del marxant »	CUMELLAS RIBÓ
El noi de la mare	NICOLAU
(glossa de la cançó popular)	
Empordà i Rosselló (sardana)	MORERA

II PART

(Secció d'homes)	
El somni d'una verge	CLAVÉ
El pardal (cançó popular)	MORERA
Sant dilluns	OTTO
(per les tres seccions)	
Miracle de Sant Ramon	SCHINDLER
(glossa de la cançó popular harmonitzada pel mestre Morera)	
Solo: Sra. Ensenyat	
La núvia malhaurada (cançó popular russa)	»
Solistes: Sra. Fornells i Sr. Vendrell	
Kalinka (cançó popular russa)	»
Solo: Sr. Vendrell	
Ave verum	SAINT-SAËNS
Credo de la Missa del Papa Marcel	PALESTRINA
Els Segadors (cançó popular)	MILLET

Prohibit entrar o sortir de la sala d'audicions durant l'execució de les obres del programa.

EL NOI DE LA MARE

Mentres Maria brecava i vestia
son ros i tendre Filllet, que no dorm,
perque no plora ni en terra s'anyore,
dolça li canta dolçeta cançó.
No plores, no, manyaguet de la Mare,
no plores, no, que jo canto d'amor.
Cada gronxada't daré una abraçada,
cada abraçada un beset amorós;
mes rosses trucs seràn les cadenes,
niu i alcoveta les ales del cor.
Que n'és de bella la galla en poncella!
Que n' són de dolços los llavis en flor!
Són una rosa que ls meus han desclosa
sols per xuclar-ne la mel de l'amor.
No plores, no, manyaguet de la Mare,
no plores, no, que jo canto d'amor.
Feu-li, orenetes, cançons d'amorettes;
canta-li alhades, gentil rossinyol;
si li és poc fina ma falda de nina,
baixin los Angels del cel un bressol.
Sien ses ales glasser de tes gales,
sien sos braços coixins de ton còs;
jo per los polsos ne finc de més dolços,
per envoltar-te, les teles del cor.
No plores, no, manyaguet de la Mare,
no plores, no, que jo canto d'amor.
Sia la falxa, si el cel no l'en baixa,
quatre palleles de sec poliol;
quatre palleles tot just floridetes
que't servirien de falxa i llençol.
Guarniu-me'l, Angels, bressau-me'l, Arcàngels;
d'aire, bon aire tot fent-li l'amor;
mísilca bresca lo cel li servezca,
si en llet de Verge no troba dolçor.
No plores, no, manyaguet de la Mare,
no plores, no, que jo canto d'amor.
Dels Peis l'estrella claríssima i bella
n'és baixadeta a posar-se en ton front;
quan ellis te miran, gelosos se'm giren.
¡Quina faldada de perles i flors!
Totes s'esfloren les flors que t'anyoren;
feia-les naixer ton riure melós;
tornen reviuire si'ls tornes a riure,
mes al...! sols beuen rosada de plors.
Quan se n'adonen, los Angels enfonen
cànctics de festa que's tornen de dol.
Amb Tu abans d'hora clareja l'aurora,
amb Tu abans d'hora ha de pondres lo sol.
Mentres Maria bressava i vestia,
veu ses manetes creuades al cor;
prou l'endeuina d'amor la joguina,
que Fill i Mare barrejen sos plors.
No plores, no, manyaguet de la Mare,
que en la creu dura morirem tots dos.

J. VERDAGUER.

EMPORDÀ I ROSSELLÓ

Al Rosselló també, morena,
ei manglauer sol espellir.
Sobre'l teu front lliga la trena.
¡Al! ¡vina amb mi!
Te cridaré dels cims d'Albera
molls de l'aiguatge del matí.
Ja ho saps, l'amor no té frontera.
¡Al! ¡vina amb mi!
Una sardana al port de Rosas
feia corona. ¡Al! ¡quin cel clar!
I tremolaven com les roses
barques pintades de la mar.

Un ball tan dolc l'amor el mena
com els estels la nit serena.

Morena:

arreu vine'ns mostrar
el ball de l'Empordà;
dona'm la mà.

Vine su'l borriquet. Vine en farfana,
al temps de la maduixa, al temps del vi;
vine, que tot és festa en nostra plana;
vine a flairar a muntanya el romaní.
Corda clavillà amunt fon-espardenya,
l' cinta enriolada els feldillots.

Anem, deixa l'espili que prou t'ensenya
ta gaita rossa d'oli amb els dos clots.
Mentre estava assegut en l'alta penya
ja han menada la llebra els meus gossols.

¿I quin serà ton nom, presumideta?
tan bon punt la vaig veure, jo li'n dic.
A l'Empordà tothom me diu Gracieta.

Al Rosselló tothom me diu Galdric.
¡Quin nom més bonic!

Tothom qui la veu, d'ella s'enamora.

La prima s'en riu, plora la tenora,

canta el fluviol,

fa pluja i fa sol

i tothom la vol.

Sembla un poal florit

i gira amb dalit.

Té'l peu més menut

que flor de cucut,

la talla rodona,

tothom s'en adona.

Veniu, veniu, veniu m'irar

si sap, si sap sardanejar!

La placeta riu i és tarda de festa.

farda de ginesia en el puig Neulós.

La vella al pedris acota la festa,

i esclata al balcó la gerra de flors,

la gerra de flors!

I si fe plau la dolça Albero,

amb en Galdric t'en pots venir.

Ja que l'amor no té frontera,

¡allí vine amb mi!

JOSEP S. PONS.

(Poeta rossellonès)

MIRACLE DE SANT RAMON

(Popular)

La Mare de Déu un Roser plantava,
d'aquest sant Roser flori una branca,
nasqué Sant Ramon, fill de Vilafranca,
confessor de reis, de reis i de papes.
Confessava un rei que'n pecat n'estava.
El pecat és gran, Sant Ramon plorava.

El traïdor del rei li amenaçava

que li pegaria si no'l perdonava.

Ramon s'en va al port a logà una barca;

el barquer li diu que n'està embargada.

No'n pot embarcar capellans, ni frares

ni estudiants ni els que van descalços.

Mireu, en Ramon! ja'n va fe un miracle.

Tira'l seu manteu per servir de barca;

i lo galafet per arbre posava,

i amb l'escapulari gran vela n'alçava,

i amb el seu cordó bandera molt santa.

Quan és alta mar, Montjuïc assenyala.

Tots els mariners surten a muralla.

«¡Jesús! ¿Què és allò? ¿Es galera o barca?

No n'és vaixell, no, ni galera armada,

que n'és Sant Ramon que ha fet un miracle!»

Santa Catarina toquen les campanes.

PRECIOS

LOCALIDADES	Por Abono	A Diario
	PESETAS	PESETAS
Sin entradas		
Palcos patio y anfiteatro ...	180	80
Con entrada		
Sillones patio y anfiteatro ..	33	14
Circulares patio.....	24	10
Gradería patio	16	7
Asientos fijos, I fila.....	24	10
» II a V fila...	15	6
ENTRADA GENERAL ...		2'40

El timbre, a cargo del público.

Queda abierto el abono en el

Almacén de música UNIÓN MUSICAL ESPAÑOLA,
antes CASA DOTESIO, 1 y 3, Puerta del Angel.

Encargos: ORFEÓ CATALÀ, Teléfono n.º 1 S. P.

El ORFEÓN DONOSTIARRA, que
dirige el Mtro. SECUNDINO ESNAOLA, se
compone de 125 hombres, 80 señoritas y 30 niños.

IMP. HENRICH Y C.^a

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

GRANDES CONCIERTOS

Orfeón Donostiarrá de San Sebastián

con la cooperación de la

Orquesta Sinfónica de Barcelona

bajo la dirección del

Mtro. LAMOTE DE GRIGNON

y del

Orfeó Català

dirigido por el

Mtro. MILLET

Días 24, 26 y 28 Octubre de 1920

a las 10 menos cuarto de la noche

I Concierto

Domingo 24 Octubre 1920
a las diez menos cuarto de la noche

PROGRAMA

PRIMERA PARTE

NUEVO MUNDO, sinfonía en cuatro tiempos Dvorak
Por la orquesta

SEGUNDA PARTE

UN REQUIEM TUDESCO Brahms
Para solistas, coro mixto y orquesta

- a) Poco andante con expresión (n.º 1).
- b) Moderado a modo de marcha. Allegro. Tranquillo (n.º 2).
- c) Andante (n.º 5).
- d) Andante. Vivo. Allegro (n.º 6).

TERCERA PARTE

Cantos populares vascos

- a) ITUNA, a seis voces mixtas Norberto Almandoz
- b) ¡LO LO...!, canción de cuna a 6 voces mixtas y solo Ramón Usandizaga
Solista: SRTA. AVENEL.

- c) GOIKO MENDIYAN, a 6 voces mixtas Jesús Guridi
- d) TRINGULUNTREN, a 6 voces mixtas Ramón Usandizaga
Por los coros mixtos del ORFEÓN DONOSTIARRA.

DANZAS de la ópera *EL PRÍNCIPE IGOR*. Borodine
(1.ª audición)
Coros mixtos y orquesta.

II Concierto

Martes 26 Octubre 1920
a las diez menos cuarto de la noche

PROGRAMA

PRIMERA PARTE

LOS MAESTROS CANTORES, fragmentos del tercer acto Wagner
Por la orquesta.

CHRISTUS, LA ENTRADA EN JERUSALÉN (n.º 10 del Oratorio) Liszt
Para solista, coros mixtos y orquesta.

SEGUNDA PARTE

Cantos populares vascos

- a) MAITASUN ATZEKABEA, a 6 voces mixtas Jesús Guridi
- b) ITZAYÁ, a 6 voces mixtas Ramón Usandizaga
- c) AMATXO, a 6 voces mixtas Jesús Guridi
- d) NESKA ZARRA, a 6 voces mixtas... Secundino Esnaola
Solista: SRTA. AVENEL.

UMEZURTZA (La huerfanita) José M. Usandizaga
(1.ª audición)
Escena coral vascongada para solistas, coro mixto y orquesta.

TERCERA PARTE

SCHERZO, sobre un tema popular Lamote de Grignon
Por la orquesta.

PAVANA Fauré
Para coros mixtos y orquesta.

DAPHNIS Y CHLOÉ (cuadro tercero, BACANAL) Ravel
(1.ª audición)
Para coros mixtos y orquesta.

III Concierto

Jueves 28 Octubre 1920
a las diez menos cuarto de la noche

PROGRAMA

PRIMERA PARTE

Cantos populares vascos

- a) TXORI URRETXINDORRA, a 6 voces mixtas Jesús Guridi
- b) DEUN AGUEDA, a 4 voces de hombre Secundino Esnaola
Solista: SR. OYARZABAL.
- c) BETI DUK ON, a 6 voces mixtas ... Norberto Almandoz
- d) TXORIÑUA NORA UA, a 4 voces de hombre José M. Usandizaga
Solista: SRTA. AVENEL.
- e) ESKUALDUNAK, a 6 voces mixtas.. P. Donosty
- f) DIN DAN BOLERAN, a 6 v. mixtas. Alberdi
- g) ALDAPEKO, a 4 voces de hombre .. Jesús Guridi
- h) IRU TXITO, a 6 voces mixtas P. Donosty
Por el ORFEÓN DONOSTIARRA.

SEGUNDA PARTE

Cançons populars catalanes

- a) FADRINETS DE SANT BOI Pérez-Moya
 - b) CANÇÓ DE NADAL Romeu
 - c) LA FILLA DEL MARXANT Cumellas-Ribó
 - d) EL FILL DE DON GALLARDÓ... Sancho-Marraco
- LA MARE DE DÉU (glosa de la cançó popular). Nicolau
- EMPORDÀ I ROSSELLÓ, sardana Morera
Por el ORFEÓ CATALÀ.

TERCERA PARTE

Cantos populares

- a) EL CANT DE LA SENYERA, a 6 voces mixtas Lluís Millet
- b) AGUR MIREN, plegaria de la ópera, vasca MENDI-MENDIYAN José M. Usandizaga
(a 4 voces de hombre)
- c) EL PAÑO MORUNO, canción andaluza a 6 voces mixtas Kurt Schindler
Por el ORFEÓN DONOSTIARRA.

ALLELUYA, frag. del Oratorio, *EL MESÍAS* Hændel
Por los coros mixtos de los orfeones CATALÀ y DONOSTIARRA.

Teatre Albéniz

Concert Inaugural

— — — — —
per — — — — —

L' Orfeó Català

de Barcelona

sota la direcció del Mestre

Lluís Millet

Girona, 15 Abril 1923

A dos quarts de 4 de la tarda.

PROGRAMA

I

CANÇONS POPULARS CATALANES	El cant de la Senyera	MILLET
	El rossinyol (Sopran sol: Srta. Fornells) .	MÀS I SERRACANT
	Canço del borratxo (Tenor sol: Sr. Samsó)	COGUL
	La mal maridada.	PÉREZ MOIA
	Muntanyes regalades	SANCHO MARRACO
	La dama d'Aragó (Sopran sol: Srta. Fornells)	MILLET
	Les bèsties al Naixement (Nadala) .	PÉREZ MOIA
	La nina bella	PÉREZ MOIA
	<i>La filla del Montserrat</i>	<i>camello Rifo</i>
	La Mare de Deu (Glossa de la canço popular).	NICOLAU
	Empordà i Rosselló (Sardana).	MORERA

II

PER LA SECCIÓ D'HOMES

Les flors de Maig	CLAVÉ
Negra sombra (Bal-lada gallega)	MONTES
Sant dilluns	OTTO

PER LES TRES SECCIONS

Les campanes de Nadal	COMES
El noi de la mare (Glossa de la canço popular).	NICOLAU
Un miracle de Sant Ramón (Glossa de la canço popular)	KURT SCHINDLER
Ocellada	JANNEQUIN

Juanes Durán Pascual

PREUS

LLOTJES amb 6 entrades	40'00 pessetes
Butaques Platea, Anfiteatre y Galeria	6'00 »
Entrada General.	3'50 »

Els impostos a càrrec del públic.

El despaix de localitats a casa de N'Antón Durán, (expendedor de tabacs), Rambla de la Llibertad, 30, (Sote les Voltes), i una hora avans del Concert a les taquilles del teatre.

Al Rosselló també, morena,
el manglaner sol espellir.
Sobre'l teu front lliga la trena.
¡Ai! ivina amb mi!

la gerra de flors!
I si te plau la dolça Albèra,
amb en Galdric t'en pots venir.
Ja que l'amor no té frontera,
¡ai! ¡vina amb mi!

(BALADA GALLEGA)

si chorán, és ti que choras,
y és ó marmurio d'o rio
y és á noite y és á aurora.
En todo estás é ti és todo,
pra min y en min mesmo moras,
nin me deixarás ti nunca,
sombra que sempre m'asombras.

La Mare de Déu un Roser plantava,
d'aquest sant Roser florí una branca,
nasqué Sant Ramon, fill de Vilafranca,
confessor de reis, de reis i de papes.
Confessava un rei que'n pecat n'estava.
El pecat és gran, Sant Ramon plorava.
El traïdor del rei li amenaçava
que li pegaria si no'l perdonava.
Ramon s'en va al port a llogà una barca;
el barquer li diu que n'està embargada.
No'n pot embarcar capellans ni freres
ni estudiants ni els que van descalços.
Mireu, en Ramon! ja'n va fê un miracle.
Tira'l seu manteu per servir de barca;
i lo gaiatet per arbre posava,
i amb l'escapulari gran vela n'alçava,
i amb el seu cordó bandera molt santa.
Quan és alta mar, Montjuich assenyala.
Tots els mariners surten a muralla.
«¡Jesús! ¿Què és allò? ¿Es galera o barca?
No n'és vaixell, no, ni galera armada,
que n'és Sant Ramon que ha fet un miracle!»
Santa Catarina toquen les campanes.

SOTA LA DIRECCIÓ DEL MESTRE LLUIS MILLET

: : : A DOS QUARTS DE QUATRE DE LA TARDA : : :

PROGRAMA

I

El cant de la Senyera	MILLET
El rossinyol (Sopran sol: Srta. Fornells) . .	MÁS I SERRACANT
Canço del borratxo (Tenor sol: Sr. Samsó) .	COGUL
La mal maridada	PÉREZ MOIA
Muntanyes regalades	SANCHO MARRACO
La dama d'Aragó (Sopran sol: Srta. Fornells)	MILLET
Les bèsties al Naixement (Nadala)	PÉREZ MOIA
La nina bella	PÉREZ MOIA
La filla del marxant	CUMELLAS RIBÓ
La Mare de Deu (Glossa de la canço popular).	NICOLAU
Empordà i Rosselló (Sardana)	MORERA

II

PER LA SECCIÓ D'HOMES

Les flors de Maig	CLAVÉ
Negra sombra (Bal-lada gallega)	MONTES
Sant dilluns	OTTO

PER LES TRES SECCIONS

Les campanes de Nadal	COMES
El noi de la mare (Glossa de la canço popular).	NICOLAU
Un miracle de Sant Ramón (Glossa de la canço popular)	KURT SCHINDLER
Ocellada	JANNEQUIN

EL CANT DE LA SENYERA

Himne del «ORFEÓ CATALÀ»

Al damunt dels nostres cants
aixequem una senyera
que'ls farà més triomfants.
Au, companys, enarborem-la
en senyal de germandat!
Au, germans, al vent desfem-la
en senyal de llibertat!
Que voleï! Contemplem-la
en sa dolça magestat!
Oh bandera catalana!
nostre cor t'és ben fidel.

Volaràs com au galana
per damunt del nostre anhel.
Per mirar-te sobirana
alçarem els ulls al cel.
I et durem arreu enlaire,
et durem i tu'ns duràs.
Voleiant alçat de l'aire,
el camí assenyalaràs.
Dóna veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

JOAN MARAGALL

EL NOI DE LA MARE

Mentres Maria breçava i vestia
son ros i tendre Fillet, que no dorm,
perquè no plora ni en terra s'enyora,
dolça li canta dolceta cançó.
No plores, no, manyaguet de la mare,
no plores, no, que jo canto d'amor.
Cada gronxada't daré una abraçada,
cada abraçada un beset amorós;
mes rosses trenes serán les cadenes,
niu i alcoveta les ales del cor.
Que nés de bella ta galta en poncella!
Que'n són de dolços tos llavis en flor!
Són una rosa que'ls meus han desclosa
sols per xuclar-ne la mel de l'amor.
No plores, no, manyaguet de la mare,
no plores, no, que jo canto d'amor.
Feu-li orenetes, cançons d'amorettes;
canta-li albares gentil rossinyol;
si li és poc fina ma falda de nina,
baixin els àngels del cel un bressol,
sien ses ales glasser de tes gales,
sien sos braços coixins de tont cos;
jo per tos polsos ne tinc de més dolços;
per envoltar-te, les teles del cor.
No plores, no, manyaguet de la Mare,
no plores, no, que jo canto d'amor.
Sia ta faixa, si el cel no t'en baixa,
quatre palletes de sec polioli;
quatre palletes tot just floridetes
que't servirien de faixa i llençol.
Guarnime-l, Àngels, bressaume-l, Arcàngels,
d'aire, bon aire tot fent-li l'amor;
mística bresca lo cel li servesca,
si en llet de Verge no trova dolçor.

No plores, no, manyaguet de la Mare,
no plores, no, que jo canto d'amor.
Dels Reis l'estrella claríssima i bella
n'és baixadeta a posar-se en tont front:
quan ells te miren, gelosos se'm giren.
¡Quina faldada de perles i flors!
Totes s'esfloreixen les flors que t'enyoren:
feia-les nàixer ton riure melós;
tornen reviure si els tornes a riure,
mes ai...! sols beuen rosada de plors.
Quan se n'adonen, els Àngels entonen
càntics de festa que's tornen de dol.
Amb Tu abans d'hora clareja la aurora,
amb Tu abans d'hora ha de pondre's el sol.
Mentres Maria bressava i vestia,
veu ses manetes creuades al cor;
prou l'endevina d'amor la joguina,
que Fill i Mare barregen sos plors.
No plores, no, manyaguet de la Mare,
que en la creu dura morirem tots dos.

J. VERDAQUER PVRE.

LA MARE DE DEU

La Mare de Déu,
quan era xiqueta,
anava a costura
a aprendre de lletra.
Anant-hi passava
per un caminal
tot sembrat de roses
i de lliris blancs.
Si las papellones
la'n veien passar,
fent-li de corona
voltaven son cap.
La Mare de Déu,
quan era xiqueta,
tenia'ls cabells
que'n semblaven seda.
Pentinats els dúia.
partida la clenxa,
anant a costura
a aprendre de lletra.
Era la costura
costura dels àngels;
tots li feien rotllo
quan ella arribava.
Un se n'agenolla
i el llibre li aguanta.
Mentres llegeix ella
van cantant els altres.

La Mare de Déu,
quan era xiqueta,
clavades en creu
va veure les lletres.
I alsant els seus ulls,
tan blaus com el cel,
tot llegint plorava,
no sabent per què.
Se'n entorna a casa
quan ja quasi es fosc.
Se'n hi torna i passa
per quell mateix lloc.
I amb els ulls plorosos,
un cop ha sopat,
fa un petó als seus pares
i a dormir se'n va.
La vetllen els àngels,
l'anyoren les flors,
brillen les estrelles
al seu sol recort.

Tot això que us conto,
tot això és amor.
La Mare de Déu,
quan era xiqueta,
anava a costura
a aprendre de lletra. ADRIÀ GUAL

INSTITUT DE CULTURA
I BIBLIOTECA POPULAR
DE LA DONA

'Institut de Cultura i Biblioteca
Popular de la Dona amb
tota solemnitat celebrarà la Inau-
guració del seu Casal el diumenge
dia 8 d'Octubre de 1922. * En con-
vidar-vos-hi espera la dignació de la
vostra presència per l'enaltiment de
l'esmentat acte. * EL CONSELL DIRECTIU.

St. *President de l'Exposició Catalana*

Rigurosament personal

ORDRE DE LA FESTA

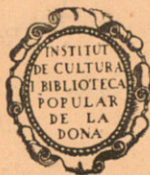
* MATÍ.—A les 10, el Rdm. P. Antoni M.ª Marcet, Abad del Monestir de Ntra. Sra. de Montserrat, beneirà l'altar i la Imatge de la Mare de Déu de Montserrat i celebrarà l'Ofici. Una secció de l'Orfeó Català cantarà la Missa «Te, Christe, supplices» de Bonvin, S. J. * * *

* TARDA.—A les 4, Sessió d'Obertura del curs 1922-23 amb assistència de les Autoritats. Discurs per Donya Rosa Sensat de Ferrer, Presidenta de la Secció Permanent d'Educació i Instrucció, i Concert que donarà l'Orfeó Català, sota la direcció del Mestre Lluís Millet.

PROGRAMA DEL CONCERT

- El cant de la Senyera . . . *Millet.*
- El Rossinyol *Mas i Serracant.*
- El Pardal *Pèrez Moia.*
- Cançó de Nadal *Romeu.*
- El cant dels ocells. (Soprano
sol: Srta. Fornells). *Millet.*
- L'hereu Riera. *Cumellas.*
- La filla del marxant. »
- El fill de Don Gallardó. . . *Sancho Marraco.*
- La sardana de les monges. . *Morera.*
- La mort de l'escolà. . . . *Nicolau.*
- O magnum mysterium . . . *Victoria.*
- Credo de la Missa «Papa
Marcel» *Palestrina.*

AUGUSTEO

MUNICIPIO DI ROMA — R. ACCADEMIA DI S. CECILIA

MARTEDI 5 E GIOVEDI 7 MAGGIO 1925

DUE CONCERTI CORALI

PER LA SOCIETÀ

ORFEÓ CATALÀ

DI BARCELONA

220 esecutori - Direttore: Maestro LLUIS MILLET

PRIMO CONCERTO

PROGRAMMA

I.

- EL CANT DE LA SENYERA
(Inno de l'« Orfeó Català ») MILLET
- CANZONI POPOLARI CATALANE
- El rossinyol (L'usignolo) MAS SERRACANT
Solo per soprano, sig.na Fornells
- Els fadrins de Sant Boi (Can-
zone umoristica) PÉREZ MOYA
- La mal maridada PÉREZ MOYA
- Cançó de bressol (Ninna nanna) SANCHO MARRACO
Solo per soprano, sig.na Fornells
- El fill de Don Gallardó (Can-
zone cavalleresca) SANCHO MARRACO
- Cançó del lladre (Canzone del
ladro) SANCHO MARRACO
- LA SARDANA DE LES MONGES
(La sardana delle monache) MORERA
- L'enyor (La nostalgia) CUMELLAS RIBÓ
Solo per soprano, sig.na Ensenyat
- Cançó de l'espada (Canzone di
lavoro, dell'isola di Maiorca) SAMPER
- EL NOI DE LA MARE (Ispirata so-
pra una canzone popolare di Natale) NICOLAU

II.

- HIVERN (Inverno) DEBUSSY
- GARIDETA (Nicolette) RAVEL
- TRES OCELLETS DEL PARADÍS
(I tre augelli del paradiso) RAVEL
Soli: sig.ne Fornells e Roca, sig.re Torra e Crespo
- KALINKA (Ispirata sopra una can-
zone popolare russa) KURT SCHINDLER
Tenore solo, sig. Vendrell
- DON JOAN I DON RAMON
(Romanzo cavalleresco dell'isola di
Maiorca) PEDRELL
- LA MORT DE L'ESCOLÁ (La
morte del chierichetto) NICOLAU

SECONDO CONCERTO

PROGRAMMA

I.

- EL CANT DE LA SENYERA
(Inno de l'« Orfeó Català ») MILLET
- CANZONI POPOLARI CATALANE
- Sota de l'olm (Sotto l'olmo) MORERA
- La filla del marxant (La figlia del
mercante) CUMELLAS RIBÓ
- L'hereu Riera (Danza popolare) CUMELLAS RIBÓ
- Non-non, noneta. La Mare de
Déu (Ninna nanna) ROMEU
Solo per soprano, sig.na Ensenyat
- Cançó de Nadal (Canzone di Na-
tale) ROMEU
- La nina i el moliner (La bambina
ed il mugnaio) PÉREZ MOYA
- El cant dels ocells (Il canto degli
augelli) MILLET
Solo per soprano, sig.na Fornells
- Els tres tambors (I tre tamburi) LAMBERT
- El caçador i la pastoreta (Il cac-
ciatore e la pastorella) BOTEY
Solo per baritono, sig. Crespo
- LA NOSTRA VEREMA (La nostra
vendemmia) MORERA

II.

- PREGARIA A LA VERGE DEL
REMEI (Preghiera alla Madonna del
Soccorso) MILLET
- GLORIA IN EXCELSIS DEO (Della
Messa della Madonna di Nuria) ROMEU
- DIVENDRES SANT (Venerdì Santo) NICOLAU
- OCELLADA (Il canto degli
augelli) JANNEQUIN (15...-15..)
- MADRIGALE AD UN
DOLCE USIGNUOLO BANCHIERI (1565-1634)
- SCALDAVA IL SOL (Ma-
drigale) MARENZIO (1550-1599)
- CALIGAUERUNT OCULI
MEI (Responsorio) VICTORIA (1540-1613)
- CREDO della Messa di
PAPA MARCELLO PALESTRINA (1526-1594)

CORAL POLIFONICA VALENTINA

CONCIERTO HOMENAJE
AL
ORFEÓ CATALÀ

Año IX — Acto 172

Audición 157 de la Masa Coral

Lunes 24 Abril 1950 — a las 7'30 tarde

CONSERVATORIO DE MUSICA - VALENCIA

PROGRAMA

PRIMERA PARTE

Cant a la Senyera.	A. Alamán.
Cançó estiuenca.	E. G. Gomá.
Jo tinc un burro	J. Rodrigo.
Cançó de bressol (De "Triptic")	M. Palau.
Madrigal.	E. L. Chavarri
Primavera (De "Pinceladas")	E. Valdés.

SEGUNDA PARTE

Es Juny!	J. Lamotte de Grignon
No me mueve mi Dios.	R. Lamotte de Grignon
Jesu meine Freude (Motete)	J. S. Bach

- V.—Andante. Allegro non tanto. Andante.
VI.—Choral.
IX.—Poco adagio.

Dirección: MAESTRO AGUSTIN ALAMAN

Corab Polifónica Valentina

Cant a la Senyera

Senyera !

Símbol viril de la terra,
ala amorosa en la pau,
flama vibrant en la guerra,
clam, bes i llau.

Groc d'espiga i roig de sang
devallant del blau de cel,
fins a tu no arriba el fang,
sols arriba el sant anhel.

Senyera !

Crit i clamor
de l'amor
verdadera.

Flamejant t'he vist al vent
i te porte dins del cor;
moure fas mon sentiment,
puix que ets feta amb sang i amb or.

Símbol viril de València,
llum de la Pàtria en la pau,
flama de nostra consciència,
clam, bes i llau.

L'etra: CARLES SALVADOR

Música: AGUSTI ALAMAN

València, 25 abril 1949

MUSEO DE LA ARMERIA

ENTRADA

N.º 5178

Fecha 19 ABR. 1950

DIEZ PESETAS

ESTE TALÓN SE ENTREGARÁ A LA SALIDA

Ferias y Fiestas de S. Narciso
GERONA

Domingo día 5 de Noviembre de 1950
A LAS 17:30 HORAS EN EL

Teatro Municipal

Gran Concierto

— POR EL —

ORFEÓ CATALÁ

DE BARCELONA

Dirección: **Maestro LUIS M.ª MILLET**
300 EJECUTANTES

ORGANIZACIÓN:
CÍRCULO ARTÍSTICO DE GERONA
SECCIÓN DE MÚSICA

La fundación del «ORFEO CATALÀ»

En la Exposición Universal de Barcelona del 1888, se celebraron Certámenes, tomando parte Orfeones extranjeros. Millet nos dice como le vino la inspiración:

La manera de cantar de aquellas agrupaciones fué para mí una revelación. La voz humana es el instrumento musical por excelencia, es el único que está en contacto con el alma. El corazón le da calor, el pecho vibración, la cabeza la eleva, la dulcifica, el espíritu dentro de su casa abre los ventanales para recibir frescores de los campos soleados y efluvios de primavera...

Mas para obtener tales efectos requiere el estudio, preparando la educación indispensable a cada rama del saber humano, necesaria a su desenvolvimiento y perfección.

De aquel arte para mí nuevo, me quedó recuerdo hondo que me hurgaba por dentro, como el deseo de un algo que había de venir a no tardar.

Tan sólo diré que cuando uno está convencido de una cosa tiene pecho para todo.

(1891) Empieza su obra con un humilde grupo de 28 cantores.

(1895) Funda la sección de niños.

(1896) Funda la sección de señoritas y a los pies de la Virgen de Montserrat, el Obispo Dr. Morgades, bendice la «SENYERA».

(1908) Se inaugura el «PALAU DE LA MUSICA CATALANA».

Críticos y elevadas personalidades al hablar del «ORFEO CATALÀ», emiten los juicios más laudatorios; el Sumo Pontífice Pío XI, después de haber interpretado el «ORFEO CATALÀ», ante S. S. el poema de Antonio Nicolau, sobre poesía de Jacinto Verdaguer, «La mort de l'escolà», y la canción popular «El cant dels ocells», armonizada por el Maestro Luis Millet, durante la triunfal excursión a Roma en el 1920, dijo:

«Pocas veces en la vida nuestra, durante la cual la Divina Providencia ha sido pródiga en proporcionarnos muchas satisfacciones artísticas, habíamos experimentado el goce de hoy»...

Aquella masa coral que se inició con 28 cantores, varones, suma hoy 300 voces. Este es el «ORFEO CATALÀ», que podremos escuchar y aplaudir.

Este Concierto será retransmitido a las 17,30 por «R

PHILIPS IBERICA, S.

PROGRAMA

Audición 844 del «Orfeo Catalá»

I

ELS FADRINS DE SANT BOI (Canción popular)	Pérez Moya
EL TESTAMENT D'AMELIA	Cumelles Ribó
<i>Soprano solista; Srta. Montserrat Salvadó</i>	
QUE DIRA LA GENTE (Canción popular)	Pujol
L'HEREU RIERA	Cumelles Ribó
<i>Soprano solista; Srta. Laura Núñez</i>	
REMORDIMENT	Morera
<i>Soprano solista; Srta. Rosa Barbany</i>	
CANTA i VOLA QUE FA SOL (Idilio)	Vives
JOVENIVOLA	L. Millet
MUNTANYES DEL CANIGÓ	Manén
<i>(Glosa de la canción popular 2.ª versión)</i>	
<i>Tenor solista; Sr. Cayetano Renom</i>	

II

CHORA (Poema coral)	L. M. ^a Millet
<i>Solistas: Contralto; Sra. Ana M.ª Colómer de Pruns.</i>	
<i>Tenor; Sr. C. Renom. Barítono; Sr. J. López Esparbé.</i>	

PEQUEÑA PAUSA

CANTEU AL SENYOR UN CANTIC NOU	J. S. Bach
Motette a ocho voces en dos coros	
Allegro moderato	
Andante sostenuto	
Poco allegro	
Allegro vivace	

* * *

DIRECCION

Maestro LUIS M.ª MILLET

SUB-DIRECTORES

Maestros JUAN TOMAS y J. J. LLONGUERES

«Radio España» de Gerona, emisión patrocinada por
S. A. E. y CASA HERPU

*Nuevo
estilo...*

Ultimo grito
PHILIPS

RECEPTORES
PHILIPS 1951

DISTRIBUIDOR EXCLUSIVO:

Casa Herpu - PELAYO GIRBAU

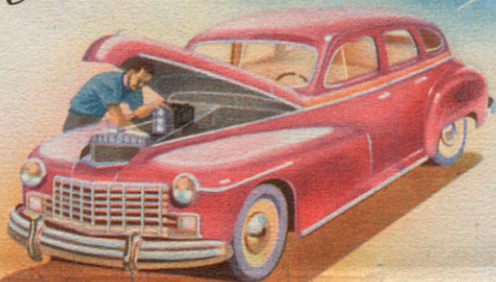
Ronda San Antonio M.^o Claret, 35 -- Teléfono 1496 -- G E R O N A

Despacho de localidades: **Laboratorio fotográfico «ESTUDIOS ARTE»**

Calle General Primo de Rivera, 6

G E R O N A

*Su
automóvil
siempre
a punto
con*

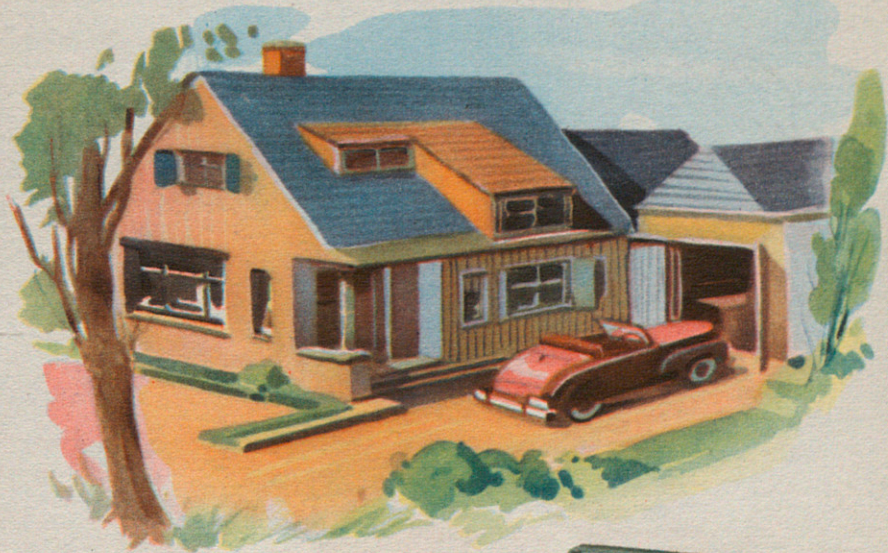
"HERPUS"
Pelayo
Girbau
3 12 ON 2
12 P. Claret, 33
TEL. 1402

**CARGADORES
DE BATERIAS**

PHILIPS

ARRANQUE SEGURO Y LUZ POTENTE

RECTIFICADOR TIPO 368

POSIBILIDADES DE CARGA

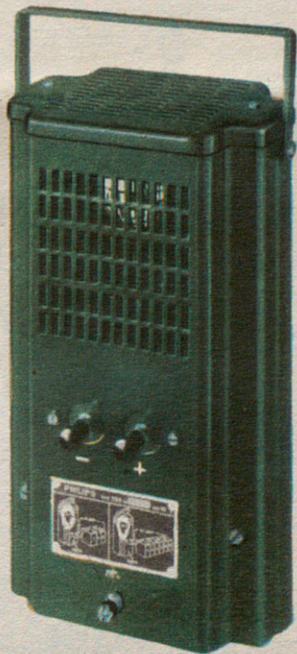
1 batería de 12 v., con régimen
de 4 amp.

2 baterías de 6 v., con régimen
de 4 amp.

1 batería de 6 v., con régimen
de 6 amp.

Conectable a redes de co-
rriente alterna, con tensiones
monofásicas de 110, 118, 127,
150, 215 y 245 voltios.

PHILIPS

Excursión Marítima
a
San Feliu de Guixols
(COSTA BRAVA)

en la magnífica y rápida moto=nave

J. J. SISTER

de la

COMPAÑÍA TRASMEDITERRÁNEA

llevando a bordo la cobla

La Principal de Bages

y

ORFEÓ CATALÁ

1.º de Julio de 1928

V I A T G E S B L A U S

PROGRAMA DE LA EXCURSION

Mañana a las 7

Salida de Barcelona (muelle España cerca plaza de A. López)

Concierto a bordo del buque por la cobla

La Principal de Bages

Sol ixent	-	-	-	-	-	Toldrà
De bon matí	-	-	-	-	-	Pep Ventura
Matinada Santpolenca	-	-	-	-	-	Vives
Mar plana (Estrena)	-	-	-	-	-	Vilà
Tossa, vila vella	-	-	-	-	-	Morera
Giberola	-	-	-	-	-	Garreta
Sant Telm	-	-	-	-	-	R. Lamote de Grignon

A la llegada a San Feliu, ejecución de

Juny	-	-	-	-	-	-	Garreta
------	---	---	---	---	---	---	---------

Después de la llegada a San Feliu, se celebrará Misa en la Iglesia Parroquial, para el ORFEÓ CATALÀ y excursionistas.

A las 12

Fiesta en los magníficos BANYS SANT TELM.

Partido de water-polo (Entrada 0'50 ptas.)

Confidències	-	-	-	-	-	Vilà
Tardoral	-	-	-	-	-	Lluís M. ^a Millet
Eugènia	-	-	-	-	-	Pujol
Pastoral	-	-	-	-	-	Garreta

Cobla «LA PRINCIPAL DE BAGES»

A las 2,45

Sardanas en el Paseo del Mar:

Remembrança	-	-	-	-	-	Balcells
La vaca cega	-	-	-	-	-	Juncà
Nostra ànima canta	-	-	-	-	-	F. Juanola
Heròica	-	-	-	-	-	E. Casals
La fageda d'En Jorda	-	-	-	-	-	Toldrà
Carmeta	-	-	-	-	-	Garreta

Cobla «LA PRINCIPAL DE BAGES»

A las 4,30

CONCIERTO por el ORFEÓ CATALÀ bajo la dirección del insigne Maestro **LLUIS MILLET** en el Salón Novedades (Detalles del programa en la cuarta página).

A las 8

SALIDA DE SAN FELIU

Concierto a bordo del buque por la cobla

LA PRINCIPAL DE BAGES

L'Empordà	-	-	-	-	-	-	Morera
Sol ponent	-	-	-	-	-	-	Toldrà
Estiuença	-	-	-	-	-	-	Pujol
La donzella de la costa	-	-	-	-	-	-	Garreta
Mediterrània	-	-	-	-	-	-	Blanch
Mar d'argent	-	-	-	-	-	-	Garreta
Retorn	-	-	-	-	-	-	Sanxo-Marraco

Precio del billete de ida y vuelta 15'50 ptas.

PARA INSCRIPCIONES

En Barcelona: **Palau de la Música Catalana**

y Agència Publicitat Marill

Via Laietana, 30, 4. F. (Casa Cambó)

En San Feliu de Guixols:

Yrla y Cia.

Agentes de la Compañía Trasmediterránea.

NOTAS

Se recomienda encarecidamente a todos los que adquieran pasaje para San Feliu y deseen comer en alguno de los diferentes Hoteles o Restaurants existentes en aquella ciudad, que se provean cuanto antes del correspondiente ticket, el cual les será facilitado por VIATGES BLAUS Via Laietana, 30, 4.º F.

Cumpliendo este requisito, y no esperando a última hora, se facilita enormemente el trabajo de organización y no hay que temer la contingencia de falta de disponibilidad de plazas en los Hoteles y Restaurants.

PROGRAMA

I

EL CANT DE LA SENYERA	- - - - -	MILLET
LA FILLA DEL MARXANT	- - - - -	CUMELLAS RIBÓ
CANÇÓ DEL LLADRE	- - - - -	SANCHO MARRACO
EL FILL DE D. GALLARDÓ	- - - - -	,
EL CANT DELS OCELLS	- - - - -	MILLET
Sopran solista Sra. Fornells		
EL NOI DE LA MARE	- - - - -	NICOLAU
EMPORDÁ I ROSSELLÓ (SARDANA)	- - - - -	MORERA

II

LA FIRA (GROMO EPIGRAMATIC)	- - - - -	A. VIVES
JESUS I SANT JOAN (IDIL·LI)	- - - - -	,
CANTA I VOLA QUE FA SOL (IDIL·LI)	- - - - -	,
PROCESSÓ A LA MUNTANYA	- - - - -	,
LA BALENGUERA	- - - - -	,

III

GARIDETA-	- - - - -	RAVEL
TRES OCELLETS DEL PARADÍS-	- - - - -	,
CANÇÓ DE LA MORENETA (Per la secció de noies)	- - - - -	NICOLAU
LA MORT DE L'ESCOLÁ	- - - - -	,
CREDO DE LA MISSA DEL PAPA MARCEL	- - - - -	PALESTRINA
ORFEÓ CATALÁ		

PRECIOS

Palcos de 8 asientos sin entrada, 55 ptas.; Palcos de 6 asientos sin entrada, 40; Butacas con entrada, 8'50; Asientos fijos con entrada, 5'75; Entrada palco, 3'50; Entrada general, 3'—

DESPACHO DE LOCALIDADES

Rambla Antonio Vidal, 28

El día del concierto en taquilla

ORFEÓ CATALÀ

A

CANET DE MAR

DIA 28 OCTUBRE 1928

PROGRAMA

La nina i el moliner		<i>Pérez Moya.</i>
La filla del marxant		<i>Cumellas Ribó.</i>
El fill de Don Gallardó		<i>Sancho Marraco.</i>
El caçador i la pastoreta		<i>Botey.</i>
No t' conexia		<i>Borrás de Palau.</i>
Voreta la mar	Fornells - Salvat	, , ,
La Balalí.		<i>Millet.</i>
La nostra verema	(Tenor Solo, Sr. Torras)	<i>Morera.</i>

II

La fira		<i>Vives.</i>
Jesús i Sant Joan		
Canta i vola que fá sol		
Processó a muntanya		
La Balenguera	(piano Mt. Salvat)	

III

Entre flors		<i>Nicolau.</i>
Tres ocellets del paradís		<i>Ravel.</i>
	(Solos: Sra. Fornells, Srta. Roca, Srs. Torra Crespo)	
Cançoneta		<i>Massarani.</i>
La mort de l'escolá		<i>Nicolau.</i>
Credo de la Missa «Papa Marcel»		<i>Palestrina.</i>

CANÇONETA
(RENZO MASSARINI)

I

—Para't, para't, bella nina;
ja'm cansava d'esperar-te!
Bella nina, vull parlar-te,
para't, doncs... Cóm li diré?
(Se'n va a vila tota empolainada;
és la festa, tot bull de gentada.
Ai las, ai las!
Quins fatics passa l'enamorat!).

II

—Bell galan, no puc parar-me;
tanta gent com ens veuria!
Ai la mare si ho sabia!
Es molt tard... me'n tinc d'anar.
(Cants, ballades, la cobla refila,
la mainada s'engresca i s'enfila.
Ai las, ai las!
Quins fatics passa l'enamorat!).

III

—Para't, para't, bella nina,
gran afany mon cor turmenta;
si'l que diguin t'aturmenta,
poc hi fa... ja'ns casarem.
(Es de nit i els llums ja s'encenen:

eixa és l'hora que'ls cors més s'entenen!
Ai las, ai las!
Quins fatics passa l'enamorat!)

IV

—Bell galan, tant em dirieu!
Us escoltaré una mica.
—Festegem, nina bonica.
—De bon grat... i visca l'amor!

MORALITAT

Si'l festeig és d'amor vera,
tot és joia, tot gaubança,
per boscuria, mar i plana,
per muntanya i per ribera:
són ocells entre les branques,
un gran sol pel cel claríssim,
una prada perfumada
i esmaltada de flors blanques.
Si l'amor és ben posada,
ja mai més no es marcirà.
Mes la història no és mai acabada,
que d'amor mai la fi s'es trobada.
Oi-li, oi-là,
dolça joia és la del festejar.

LA MORT DE L'ESCOLÀ

A Montserrat tot plora
tot plora d'ahí ençà,
que alli a l'Escolania
s'es mort un escolà,
L'Escolania, oh Verge!
n'és vostre colomà.
A aquell que ahí us cantava
qui avui no el plorarà?
Dins una blanca caixa
mirau que hermós està!
N'apart un lliri d'aigua
que acaben de trencà.
Té el violí a l'esquerra,
que solia tocà;
lo violí a l'esquerra,
l'arquet a l'altra mà.
Sos companys de celda
lo duen a enterrar.
Lo cant de les absoltes
lo venen d'assajar.
Lo primer vers que canten

del Cel sembla vessar,
com un prevent que als àngels
envien al germà.
Al segon vers que canten
se posen a plorar.
¡Oh Verge de clemència,
volgueu-lo perdonar!
¡Oh dolça Verge pia,
al Cel deixeu entrar
a aquell que ací en la terra
sempre vos va adorar!
Los monjos també ploreu:
sols canta un ermita...
sentint cantar los àngels
i amb ells lo nou germà;
ocell que obre les ales
i cap al Cel se'n va.
Mentre ell canta pels aires;
son violí tocà...
i dins lo Cel entrà.

J. VERDAGUER, Pvre.